

JEZUS

v Vsej Svoji

POLNOSTI

...Ne sprejmite nadomestkov!

JEZUS
V Vsej Svoji
POLNOSTI
...NE SPREJMITE
NADOMESTKOV!

Kot vedno, če vam lahko kako pomagamo, prosim kontaktirajte cerkev na naslovu P.O. Box 68309, Indianapolis, IN 46268 USA.

www.JesusLifeTogether.com

Vse pravice zadržane © 1994 RealPeople@JesusLifeTogether.com
Zakoni avtorskih pravic, nori kot so, ko se pogovarjamo o Božji Besedi, zahtevajo od nas, da rečemo naslednje: Ta material je zaščiten in ne sme biti cetiran in/ali reproduciran brez svoje celotne vsebine, razen z dovolj enim avtorja. A kakor koli, lahko svobodno reproducirate dokument v svoji celoti. In seveda, ta publikacija, za nobeno ceno, ne sme biti na "prodajo". (2 Korinčanom 2:17, Matej 10:8).

Skrivnost utelešenja »V začetku je bila Beseda in Besed je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. ... In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice.« (Janez 1:1-5, 14)

Velikokrat in na veliko načinov je Bog nekoč govoril očetom po pregovorih, v teh dneh poslednjega časa pa nam je spregovoril po Sinu. Njega je postavil za dediča vsega in po njem je tudi ustvaril svetove. On je odsvit njegovega veličastva in odtis njegovega obstoja. (Hebrejci 1:3a).

Ta je podoba nevidnega Boga, prvorojenec vsega stvarstva... Bog je namreč hotel, da se je v njem naselila vsa polnost. (Kološani 1:15, 19)

Kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo na svoje oči videli, kar smo opazovali in so otipale naše roke, to vam oznanjamo: Besedo življenja. In življenje se je razodelo in videli smo ga. Pričujemo in oznanjamo vam večno življenje, tisto, ki je bilo pri Očetu in se nam je razodelo. (I Janez. 1:1-2)

Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. Če ste poznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. ... Kdor je videl mene, je videl Očeta. (Janez 14:6-7, 9)

To vse je jezik. »Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. In Beseda je postala meso in se naselila med nami.« Toda ni le poezija, ampak je realnost. Jezus je Beseda.

Pogostokrat uporabimo izraz 'Božja Beseda', ko se sklicujemo na Sveto Pismo. Toda - kaj mislimo, ko rečemo Beseda? Trdimo, da Sveto Pismo, ta od Boga navdihnjena stvar, ni bila rojena od človeka ali narejena od človeške roke. In prav tako ni človeški um namenjen za filozofijo ali religijo, ampak je zapisana manifestacija same sape Boga.

Kakor koli, Jezus Kristus je toliko večji kot vse to! On je utelešena manifestacija Božje Besede. Če je Sveto Pismo Beseda, ki postane besede, potem je Jezus Beseda, ki postane meso. Ne pozabi, da so Oče, Sin in Sveti Duh en Bog. »Gospod tvoj Bog je en Bog«, ne trije Bogovi, en Bog. Jezus je rekel: »Nihče ne more priti k Očetu razen po meni.«

Jezus iz Nazareta je izraženo srce Boga in beseda Boga samega. Je manifestirana misel Boga vsemogočnega.

Rad bi šel korak nazaj in vam pokazal, da vrline, o katerih govori Sveto Pismo - potrpežljivost, ponižnost, svetost - niso le dobre lastnosti, za katerimi se moramo stegovati. Jezus Kristu sam je Beseda Boga. To, kar beremo v napisani Božji Besedi, je preprosto le opis Jezusa Kristusa v jeziku, ki nam je razumljiv. »Prišel je in se naselil med nami.« Jezus je živel karakter in življenje Boga. Govoril ga je, učil ga je, sam je bil sapa Boga. Ponovno: »Nihče ne more priti k Očetu, razen po meni.« Jezus je bil in je pot do Očeta. Izraža, manifestira in pooseblja karakter, misli in um Boga. Jezus je »popoln izraz Očeta«.

Jezus je dejal: »Toliko časa sem že med vami in me nisi spoznal. Kdor je videl mene, je videl Očeta.« Lahko se uzreš preko poosebljene Božje Besede v srce in um Boga, direktno v osebo njega samega. To je, kdor Jezus je! In zato je Janez lahko govoril o Jezusu kot v 'večnem življenju'. Zato je Janez lahko rekel: »Kar smo na svoje oči videli, kar smo opazovali in so otipale naše roke... to je večno življenje«. Ni rekel: »Jezus je bil zelo dober mož, ki nam povedal vse o Bogu. Bil je mož, ki nam je pokazal, kako živeti popolno krščansko življenje in nam dal Svetega Duha tako, da tudi mi lahko živimo tako življenje.« Ne, to ni bil odtis Jezusa na Janezovem življenju. Ko se je Janez, čez 60 let, ozrel nazaj na Jezusovo vnebovzetje je rekel, da se je dotaknil večnega življenja in ne le dobrega človeka.

Pavel je imenoval poosebljenje 'skrivnosti'. Nekaj, kar je nedoumljivo človeku, a je razodeto od Boga. Ta sveti apostol, mož, ki je obrodil največ sadu nam znano, je priznal, da je skrivnost. Ni mogel razumeti, kako je lahko Bog dihnil in dojenček je bil rojen. A Bog je razodel resnico. Sama Beseda Boga je zajokala v jasliah! Misli, um, srce, namen, vizija in sam Duh živega Boga!

»Gospod tvoj Bog je en Bog«. In zato sta Janez in Pavel lahko napisala, da: »Jezus je ustvaril vse stvari,« in »da preko njega in zanj je bilo vse ustvarjeno«.

Počakaj malo. Ali ni Oče ustvaril vse stvari?

Ne brez Jezusa. Oče in Jezus sta eno!

»Nihče ne more priti k Očetu razen preko mene.«

»Če si videl mene, si videl Očeta.«

»Življenje se je razodelo.«

Če želiš razumeti, zakaj ni 'stvari', kot so potrpežljivost, dobrohotnost, samodisciplina ali svetost, moraš najprej razumeti skrivnost poosebljenja. To niso le zunanje vrline, ki jih sprejmemo s tem, da pogostokrat prebiramo Sveto Pismo ali pa da prosimo zanje. To ni življenje! Nikoli ne boš 'dober kristjan', če se boš trudil dodati te vrline svojemu življenju. 'Stvari' niso enake kot življenje. Kako lahko dobiš življenje iz epruvete. Ga ne dobiš! Ne dobiš ga s tem, da vzameš prave sestavine, jih daš v epruveto, jih streseš in postaviš nad gorilnik.

In prav tako se stvari ne dogajajo v duhovnem svetu. Življenje je najdeno samo v njem in zato lahko te vrline dobimo le, ko smo v njem. Te 'stvari' so le dokaz o tem, kje stojiš z njim in o tvoji prihodnosti z njim. So izraz srca, misli in duše Boga Vsemogočnega, ki so manifestirane v Jezusu Kristusu; živi Besedi. In sedaj si ti živo pismo, napisano z neuničljivo Božjo Besedo v tvojem srcu in tvojem umu. In tako si spremenjen v isto podobo kot Gospod, ko se spreminjaš iz veličastva v veličastvo.

»Do mere doraslosti Kristusove polnosti.« Aleluja! In zato vse te 'stvari' niso pomembne. In če jih želiš doseči kot cilj življenja, te bodo vodile v mnoge padce, frustracije, površinskost, praznino in strah. In če Jezus Kristus ni tvoj vse, boš čutil to praznino, frustracijo in vse te obupne stvari. Zavedaj se, da je vse, kar želiš doseči, v Sinu. »Izven mene ne morete narediti ničesar«. Izven Njega ni ničesar. Vse stvari se držijo skupaj v njem, preko njega in zanj. Vse stvari, ki imajo vrednost, so v njem. In to je razlog, da je Jezus odgovoril bogatemu mladeniču, ki ga je klical 'dobri učitelj': »Ne razumeš. Ne glede na to, kolikor veš, vedi, da je samo Bog dober.« Jezus nam ni razložil podrobnosti. A sami vemo o skrivnosti poosebljenja. Bogati mladenič je šel naprej žalosten, da so vsa njegova dela ničvredna. Mogoče se je zagovarjal: »Kdo pa misli, da je, ta mladi tesar. Jaz delam dobra dela!« Lahko si predstavljam, da se je zagovarjal in se poskušal razbremeniti. Dokler se ni vse ponovno sesulo in se je spomnil Jezusovih besed.

A predvidevamo, da ti in jaz vzameva to življenje iz radikalno drugačnega vidika. Naj začneva s tem, da Jezus postane najin vse. Da je on edina pot do Očeta in da vsak duhoven blagoslov obstaja v njem.

Ta odločitev bo imela revolucionarni vpliv na najini življenji...

»Od zdaj naprej me poznaš.«

Tomaž mu je rekel: »Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?« Jezus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. Če ste spoznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. Od zdaj naprej ga poznate in ste ga videli.« (Janez 14:5-7)

Potrebno je biti otrok!

Včasih se pogledamo v zrcalo in se vprašamo: »Ali jaz res poznam Boga?« Zanimivo je, da sta po vsem času, ki sta ga Tomaž in Filip skupaj z ostalimi učenci preživela z Jezusom, vseeno spraševala podobna vprašanja. Res nista razumela, kdo točno je Jezus. Nista vedela, kdo je Oče in v kakšnem odnosu sta med seboj. Po vsem tem času z Jezusom jima ni bilo jasno.

A Jezus je rekel: »Od zdaj naprej poznaš Boga.« Lahko si predstavljam, da sta se popraskala po glavi in se vprašala: »A da ga res pozna? No, pred petimi minutami ga nisva poznala in sedaj ga pozna?« Prepričan sem, da so bile Jezusove besede malce v njuno razočaranje. Toda, kar je vzpodbudno, je, da se zdi, da je naše 'poznavanje' Boga, odgovornost Boga. In seveda mi igramo vlogo pri tem, da smo rodovitna zemlja in da ne pustimo, da plevel duši dobra semena. V preostalem delu Janeza 14 Jezus razlaga, kako pomembna je vloga Svetega Duha v življenju vernika. Da poslani Sveti Duh igra vlogo pri rasti odnosa med Bogom in verikom.

Meni je vseeno, če se počutim neumnega, ko mi Jezus reče: »Ne poznaš Boga, a od zdaj naprej ga poznaš.« Vera, iz katere Oče govori preko svojega Sina, je, da on pozna tako začetek kot konec. Jezus se tega zaveda. In tako nam nudi priložnost, da zagrabimo zaupanje, da se ne bi več sodili glede na naše emocije ali dejanja. Tu se dogaja nekaj več, kot si mislimo!

Če imaš ušesa, razumi, da je Jezusova obveza do tebe večja kot tvoja trenutna introspekcija.

»Od zdaj naprej me poznaš.«

»Da te?« Jaz lahko živim s tem. Če Jezus pravi, da poznam njega in njegovega Očeta, potem se ne bom kregal z njim. In mogoče trenutno

ne izražam polnosti pomena teh besed, a se spominjam vrstice, ki pravi, da je ta, ki je v nas, večji kot ta, ki je v svetu.

In ali ni res, da po veri lahko vržemo gore v morje. Ali Kristus ne živi po veri v naših srcih? Prvi pogoj, da izkusimo to, o čemer govori, je, da mu verjamemo. In če pravi, da je moje poznanje Boga resnično, potem je le vprašanje tega, ali mu verjamem ali ne.

Če ne verujem, da je Jezus pot, potem bom neprestano razočaran hodil okoli in iskal nove poti in bil v veliki zmedi. A če verujem, da Jezus je pot, potem je stvar preprosta. Lahko se izognem zmešnjavi, ki mi jo Satan nastavlja v moji glavi. Če nam je Bog obljubil, da ga lahko poznamo, in v njegovih mislih ga že poznamo, potem mu moramo verjeti, še preden je to razvidno v naših življenjih.

Iskreno vam priznam; to je velika skrivnost. Programirani smo na tak način, da zahtevamo dokaz, preden sprejmemo nekaj za resnično. Jezus nas je prišel 'na novo' sprogramirati. Rekel nam je: »Kar jaz pravim, je resnično. Beseda je postala meso. Jaz sem Resnica. Pozabi na to, kar si slišal ali doživel – kar jaz pravim, je resnično.« Če želimo tako živeti, moramo ponovno postati otrok.

»Od zdaj naprej me poznaš.«

»Prav! Ne vem, kaj to pomeni, toda vem, da je resnica. Vse, kar moram sedaj narediti, je, da najdem način, kako vnesti to resnico v moje življenje.« Ni debate, ali je resnica ali ne; je resnica.

»Od zdaj naprej me poznaš.«

»Pomagaj mi razumeti, da te poznam. Nisem si mislil, da te poznam. A če ti praviš, da te poznam, potem sem imel očitno narobe.«

V bistvu je veliko citatov, ki od nas zahtevajo takšen odziv. Npr: »Umrli ste grehu.«

»Hm, jaz nisem mrtev grehu. Ni šans! Zakaj ne? No, to jutro...«

Kregati se z Bogom je zelo nerodovitno. Jaz tega ne priporočam. Prvič, ker boš vedno imel narobe. In drugič, če boš hodil v dvomu, nikoli ne boš izkusil življenja v Kristusu. Nikoli ne boš izkusil realnosti evangelija v Jezusu in boš končal kot milijon drugih, ki so umrli in niso nikoli doživeli krščanstva, čeprav so se imenovali kristjani. Zakaj? Ker so kot Hebrejci hodili v neveri. Slišali so besede, a jim niso verjeli. Pustili so, da so jim izkušnje diktirale, kako so bodo počutili. Verjeli

so, da so mrtvi v grehu glede na to, kakšno jutro so imeli in ne glede na to, kar Bog pravi.

Ali sem mrtev grehu. Jaz sem mrtev grehu. Kako lahko vem? Zato, ker je Bog tako rekel. Toda moja izkušnja ni enaka tej izjavi. No, to je moj problem. Če je Bog rekel, da je tako, potem je tako. Jaz moram le verjeti. Izkušnje bodo sledile temu, kar verujem. Moja izkušnja ne bo šla pred mojo vero.

To moraš razumeti glede krščanstva. Ko je Jezus rekel: »Jaz sem pot, resnica in življenje«, je govoril o veri. Če bi le razumel, da tvoja sposobnost, da imaš pot, resnico in življenje – večno življenje, moč galaksij znotraj tvojega telesa, leži v tem, ali se skrivaš v Jezusu za njihovo izpolnitev ali ne. Če želiš doseči vse te stvari na svojo roko, boš hudo padel. Ne moreš sam doseči poti, resnico in življenje, saj so skrite v Jezusu za slavo Boga. Edina možnost, da jih imaš, je, da počivaš v Jezusu, da najdeš svoje življenje in upanje v njem, ne glede na to, kako se počutiš. »Veruj vanj, katerega je Oče poslal.«

Ustavi se pred Jezusom za odgovor na tvoja vprašanja.

»Ali sem odrešen?«

»Ali je Jezus odrešen?«

»Ali sem moder?«

»Ali je Jezus moder?«

»Ali sem svet?«

»Ali je Jezus svet?«

»Ali sem mrtev grehu?«

»Ali je Jezus bil Jezus mrtev grehu?«

»Ali sem srečen?«

»Ali je bil Jezus zadovoljen?«

»Ali lahko molim?«

»Ali je Jezus lahko molil?«

Odgovor na čisto vsako vprašanje je v Jezusu. On je odgovor. Ni nam dal knjige pravil, v kateri lahko najdemo vse formule in si zapolnimo vse odgovore in potem lahko rečemo: »Juhu, to je zmagovito

krščansko življenje!« (Karkoli to že je). Ali da rečemo: »To je popolna cerkev.« Življenje v Kristusu se ne odvija okoli formul. In prav tako se ne odvija skupno življenje s svetimi. Cerkev je en kup ljudi, ki so popolnoma predani. Ne le v smislu zaveze, ampak v smislu, da je Jezus odgovor na vsako njihovo vprašanje. Drugače si lahko odrešen, a ne moreš doživeti odrešenja v tem življenju. Če Jezus ni odgovor na vsako vprašanje o tem, kdo si, kakšno moč, sposobnost in dar imaš, kakšen vpliv imaš na življenja drugih in kaj meniš o sebi, potem boš nadeljeval s propadajočim, razočaranim življenjem. To ni volja Boga zate! Jezus je prišel, da bi imel življenje v obilju. In kot veš, ni veliko ljudi, ki imajo to izkušnjo.

S tem, da ljubiš resnico, si omogočiš začetek svoje hoje z evangelijem, dobro novico Jezusa. Prav tako si omogočiš izkusiti moč prihajajočega časa, v katerem živiš. Res je možno izkusiti tako življenje! Pavel ga je izkusil. Pisal je o tem, kako sedi z Jezusom v nebeških prostorih. Ali je bilo to znanje, ki ga je dobil, ko je bil Gamalejev učenec? Ali je citiral Staro zavezo? Ne, ni! Resnica je bila, da mu je Jezus razodel svojo pozicijo v Bogu. In temu je sledilo, da je živel življenje z Jezusom in je preprosto le opisal, kako to izgleda. »Najbolje, kako lahko opišem to življenje, je, da izgleda nekako, kot bi sedel z Jezusom v nebeških prostorih. Ja, to je dober opis resnice.« Izražal je to, kar je doživljal. In to je življenje, katerega Bog hoče za vse nas, da ga živimo. To je tvoja usoda! To je tvoj prostor! To je, kdor ti si! Toda moraš biti voljen, da veruješ, da je to Božja volja in da mu dovoliš, da jo napiše na tvoje srce.

Razglašaj, da je to resnica! Razglašaj jo svetu in tožitelju bratov in razglašaj jo v svoj obraz v ogledalu. Oznanjaj, da je Jezus izpolnitev vsakega Božjega pogoja ali zahteve. Da je Jezus 'ja' in amen glede vsake obljube in upanja v Bogu sedaj, v preteklosti in v prihodnosti. Jaz ne vem, kako drugače lahko to rečem, a moraš priti na jasno s tem v svojem srcu. Ko se pogledaš v ogledalo in veš, da si padel in si razočaran in ko vidiš skušnjava, ko npr. se vsi otroci jočejo naenkrat ali ko imaš polno glavo stvari, te opozarjam, da pazi, da ne omahneš s temelja, ki pravi, da ne glede na to, kaj se dogaja, Jezus je odgovor. Odgovor je bil dan! Je bil spregovorjen. Beseda je postala meso. Če veruješ v tega, ki je bil poslan, potem je Očetovo upanje in vsake njegove sanje izpolnjeno v tebi. Jezus je pot.

»Ali mi bo uspelo?«

»Ali je Jezusu uspelo?«

»Uspelo mi je! Uspelo mi je!« Veruješ? Ali se lahko uzreš v očetove oči in rečeš: »Uspelo mi je!« Ali si prezaposlen z gledanjem v svoje srce in si tako začel dvomiti, kaj Bog zares pravi o tebi. In namesto resnice se sprašujes: »Ali mi bo uspelo ali ne? Ne vem, če lahko grem naprej.«

Prosim, ne živi tako! Bog te bo ljubil karkoli izbereš, toda vem, da noče, da živiš razočarano, bedno, nizko življenje. Izberi drugačno življenje! In ko si na poti takega življenja: »Spodbujajte se s temi besedami.« Npr. ko vidiš nekoga, ki ne vidi stvari, kot jih vidi Jezus, nekoga, ki gleda naše že v skladu z Božjo besedo, v skladu z obljubami evangelija, potem ga ohrabri!

»Bodi radoviten in se pomnoži in napolni zemljo« - z veselo novico Jezusa. On je izpolnil vsako očetovo zahtevo in je odgovor na vsako vprašanje glede tvoje vrednosti, sposobnosti in tvojega potenciala. On je pot, resnica in življenje.

Odgovornost, ne le teologija!

Ali poznaš Boga?

Ja!

Kako veš, da ga poznaš?

Zato, ker On pravi tako!

Če si kristjan, moraš misliti jasno! Ti ga poznaš.

»Ne, jaz ga ne poznam.«

Hej, to ni priznanje nezrelosti, to je priznanje nevere! In tako kar naenkrat postanem odgovoren. Če je poznanje Boga zadeva zrelosti in jaz preprosto nisem dovolj zrel, da ga poznam, potem je to stvar, ki je izven mojega dosega. Odgovornost je tam nekje daleč proč. Kako lahko postanem zrel čez noč? Kakšne sestavine potrebujem, da jih lahko stresem v kozarec, lahko dodam vodo in tako dobim zrelega kristjana? Tega preprosto ni možno narediti! Stvar je prevelika, izven mojega nadzira. In če je izven mojega nadzira, potem to ni moja odgovornost. Lahko naredim nekaj stvari tu in tam in mi tako pomagajo, da sem na pravi poti, toda potovanje je tako dolgo!

»Ne vem, kako mi bo uspelo. Medtem ko mi uspe narediti dve dobri stvari, naredim tri slabe. In če ne naredim nič slabega, sem ponosen, da sem naredil dve dobri stvari in tako sem spet na začetku.«

No, če gledaš stvari na tak način, potem boš živel dolgo, bedno in utrudljivo življenje. In dobra novica je, da ti ni treba!

OK, ali poznaš Boga?

Ja, poznam Boga. In to je edini način razmišljanja.

Ali poznam Boga?

Odgovor ni: »Hmm. Naj pogledam v svoje življenje, če poznam Boga. No, ne molim preveč in nisem preveč svet in ne ljubim prav veliko in včasih moj temperament...«

Poslušaj: Nočem, da nimaš v kontroli svojega temperamenta. Jezus tega prav tako noče. In po vsej verjetnosti ne moliš zadosti. Toda to ni bistvo. Ali poznam Boga? Odgovor ni v zunanjem obnašanju. Kar se želim vprašati, ko me nekdo vpraša, če poznam Boga, je, »Kaj Bog pravi o tem.« Ali ni to drugačen odgovor? »Kaj je Bog rekel? Rekel je, da ga poznam!«

Cilj je, da vemo, kako razmišljati, kako odgovoriti na vprašanja. Kako je Jezus odgovoril na Satanova obtožujoča vprašanja? Odgovoril mu je z Božjo resnico. In tako moramo tudi mi odgovoriti. Če bi Jezus odgovoril glede na to, kako se je počutil, ne vem, kaj bi bil odgovor. Toda odločil se je, da bodo njegovi občutki v vladi Božje besede.

Če bi me vprašal, če sem popoln, bi ti lahko odgovoril na veliko različnih načinov. Toda v svojem duhu, bi ti rekel: »Hm, ali je bil Jezus popoln? Kaj Božja beseda pravi glede nekoga, ki je bil opran z jagnjetovo krvjo? 'Bel kot sneg!' To je to! In to je moj odgovor.« Ali sem bel kot sneg? Če bi odgovoril glede na svoje obnašanje, svoje znanje, glede na to, kako ocenjujem stvari po človeško, bi moral odgovoriti, da nisem bel kot sneg. Toda če bi moral oceniti stvari tako, kot jih vidi Bog, potem bi moral odgovoriti (in to je edini pravi odgovor): »Če je stalo Jezusa njegovo kri, potem lahko rečem, ja, očitno. Če so bili moji grehi rdeči kot škrlat, so zdaj beli kot sneg. Če je on moje upanje, moja skala, moje zavetje, moj stolp, moje odrešenje, moja modrost in moja pravičnost – moja pot, resnica in življenje - potem - kako je lahko drugače? Očitno sem na dobrem. Glede na to moram biti bel kot sneg.«

Ali se hočem poboljšati? DA, želim se poboljšati. S temi besedami ne želim ustvariti neki zanemarjen življenski stil, ki ga še vedno lahko kličeš krščanstvo. Toda edini način, kako lahko živiš življenje v veri in dejansko vidiš zmago, po kateri si hrepenel od prvega trenutka, ko si slišal Jezusovo ime, je, da začneš odgovarjati vsako vprašanje z Jezusom. Napolni vse z Jezusom. Ne glede na to, kaj je vprašanje, odgovori z Jezusom. Tudi če te tožitelj bratov obsoja, če stojiš nasproti modrosti tega sveta ali če moraš odgovarjati svojemu šefu ali pa religioznemu svetu – odgovori vsako vprašanje z Jezusom! In tako boš zagotovo na varnih tleh.

Kaj Bog misli? Kako on gleda na stvari? To je moj odgovor. To ni nekakšen alibi. To ni nekakšen fini način, kako lahko vržem nekaj novega v svojo teologijo. Ne, to je moj odgovor. To ni moja teologija, to je moj odgovor zato, ker je resnica. Lahko je reči z umom: »Ali sem pravičen? No, moja teologija mi pravi, da je on moja pravičnost.« Toda ker še vedno nisi sprejel, da je On tvoja pravičnost, se globoko v svojem duhu še vedno počutiš umazanega.

Če še vedno ne živiš polnega življenja z Jezusom, te želim vzpodbuditi, da zavrneš kakršen koli drug odgovor. In prosim, vzpodbudite drug drugega. Ne dovoli, da tudi drugi živijo 'napol življenje', le preprosti obstanek z minimalnim življenjem. Resnično vzpodbujajte drug drugega, da je vsak odgovor Jezus. Če veruješ v tega, ki ga je Oče poslal, je tvoje odrešenje tako gotovo kot samo Jezusovo.

Molitev

Gospod Jezus radi bi ti povedali nekaj zelo osnovnih, preprostih stvari.

Mi vemo, da si oseba in ne le zamisel. In mi ti želimo slediti kot osebi in ne le kot nekemu zgodovinskemu učitelju ali pa le kot kupu idej o načinu življenja. Zato, ker si vstal od mrtvih, si živ. In zato, ker si živ, ti lahko sledimo, kot so ti sledili Janez in Peter in Jakob in ostali učenci. Želimo biti kot oni. Želimo zapustiti ribiške mreže ali mize za zbiranje davkov ali karkoli že je in ti želimo slediti. Želimo ti slediti, čeprav ne vemo, kam nas boš odpeljal, a vemo, da je to edini prostor, kamor lahko gremo. Ti imaš besede večnega življenja. Ti imaš besede globin, polne pomena in resnice. Ti si ta, s katerim želimo biti. Želimo se te dotakniti. Ko vsa ta vprašanja pridejo na dan, se te želimo dotakniti. Ko strahovi pridejo na dan, se želimo skriti v tebi. Želimo

čutiti to, kar ti čutiš in verjeti v to kot v absolutno resnico in dejstvo, v to, kar ti praviš, ne glede na naše pretekle izkušnje in obtožbe hudiča ali človeka. Želimo, da so naša življenja v tebi kot osebi. In da vse, kar si bil in naredil in vse, kar si pomenil Očetu, sedaj pomeniš tudi nam in da bi bilo to popolnoma zgrajeno v nas. Želimo, da je tvoja resničnost trden temelj v naših življenjih. Naj bo vsak odgovor in vsako pomanjkanje najdeno v tebi.

Mi verujemo, da ti si ta, ki ga je Oče poslal. Verujemo z vsem srcem! Verujemo, da te je Oče zbudil od mrtvih in ti dal ime JEZUS, ki je nad vsakim imenom. Verujemo, da si hodil v popolni volji Očeta in da si s svojo krvjo, ki je bila izlita na zemlji in v nebesih, naredil pot do Očeta. To je to, kar verujemo in to je to, česar se bomo trdno držali in ne bomo dovolili, da človek ukrade našo krono. Pomagaj nam videti in doživeti vse, kar si namenil za nas, tako da bomo lahko pričevanje tvoje krvi in tvoje neskončne milosti na zemlji.

Tvoje ime je čudovito!

Polnost Jezusa Kristusa

Česar oko ni videlo in uho ni slišalo in kar v človekovo srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo, to nam je Bog razodel po Duhu. Duh namreč preiskuje vse, celo Božje globine. Kdo izmed ljudi pa ve, kaj je v človeku? Mar tega ne ve le človekov duh, ki je v njem? Tako tudi to, kar je v Bogu, pozna samo Božji Duh. (1 Korintčani 2:9-12)

Nikoli ni prišlo v človekov um, to, kar je Bog pripravil za te, ki ga ljubijo. Lahko mu je razudeto edino po Božjem Duhu. Kako lahko veš, kaj je v duhu drugega človeka? Ne moreš. A v nasprotju s tem nam Bog pravi, da lahko sprejmemo Božjega Duha. In s tem imamo možnost poznati misli in srce Vsemogočnega Boga.

In to je dobra novica evangelija. Pomeni toliko več kot le 'ko umrem, bom šel v nebesa'. Bog želi predstaviti svoje ljudstvo svojemu sinu in to preko njegovega duha, z namenom da jih pritegne k sebi in svojemu karakterju. Ne pritegne jih k sebi s tem, da spremeni njihovo vedenje, ampak s tem, da jim dovoli, da se stopijo vanj in postanejo eno z njegovim duhom, prav tako kot nevesta postane eno v mesu s svojim možem (Efe.5:31).

Ti, ki so bili resnično rojeni v njem, so bili tudi združeni z njim.

Za ljudi Boga je Jezus pot, resnica in življenje. Če želiš videti očeta in če želiš videti Božje kraljestvo, Jezus mora biti tvoje vse. Spomni se, kaj je Jezus rekel Nikodemosu: »Resnično, resnično povem ti: Če se kdo ne rodi od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva.« (Janez 3:3) Z drugimi besedami: Ta nadnaravni prostor duhovnega življenja je le teorija, boleča teorija tem, ki nimajo Kristusovega duha.

Pot do kraljestva

Kako pridemo od tu, kjer smo, tja?

JEZUS je pot, resnica in življenje.

Človek je poskušal vse pod soncem z namenom, da bi našel to stvar - krščanstvo. A apostol Janez nam priča, da te stvari ne moremo dobiti preko naravnega izvora (ne moremo jo podedovati); ne moremo je dobiti preko volje moža (ljudje, ki imajo vpliv na naša življenja, nam je ne morejo dati); ne moremo je dobiti preko človeške odločitve (ni taka stvar, za katero bi lahko rekel: želim jo in to pomeni, da jo imam). Moraš biti rojen iz maternice duha Boga, rojen iz Boga samega. To je rojstvo, resnična dobra novica in čudež, katerega edino Jezus lahko naredi.

In kako pridemo od tu tja? Ali moramo slediti 'petim korakom ali se moramo držati teh štirih zakonov'? Ali jo lahko dobimo s tem, da pojemo čudovite pesmi iz pesmarice? Ali je možno, da si ponovno rojen s tem, da ponoviš molitev? Ali je reči »Jezus je Gospod« dovolj? Očitno ne, če je Jezus sam rekel: »Veliko mi jih bo reklo tisti dan: »Gospod, Gospod. Nikoli vas nisem poznal.« (Matej 7:21-23)

Kraljestvo Boga lahko vidimo in vanj vstopimo le, če smo rojeni od Boga. In rojeni od Boga smo, če se ponižamo pred njim in iz srca vpijemo: »Davidov sin, prosim te za milost.« Dana mu je bila vsa avtoriteta - tako v nebesih kot na zemlji. Ima vso avtoriteto zato, ker je živ! On je ta, ki drži ključke. Če želiš imeti ključke, ki te bodo vodili ven iz smrti pekla, potem jih moraš iti iskat k njim.

Ne zadovolji se z manj od tega! Ne sprejmi nadomestkov! Mora biti Jezus! In ne religija! Če slediš religiji, boš na koncu razočaran, ne glede na to, kako čista ali vzvišena ali pa veličastna je. Spoznal boš, da nikoli ne boš izpolnil pričakovanj drugih ali pa svojih lastnih pričakovanj.

Nikoli ne boš videl stvari, ki jih vidijo drugi. Nikoli ne boš postal oseba, katera sam misliš, da bi moral postati. In občasno boš padel v skušnjava, misleč, da prav tako kot ti, tudi nihče drug nima videnja. Če želiš imeti življenje v kraljestvu preko svoje lastne volje in moči, potem boš kmalu spoznal, da je veliko stvari, ki so ti na poti. Npr. življenje, ki hoče zadovoljiti sebe, tvoja domišljavost, tvoje osebne navade, tvoje osebne nagnjenosti, tvoji občutki in čustvenost, hormoni in hobiji. Te stvari ti bodo na poti, če želiš živeti v polnosti življenja, ki ga lahko najdeš le v Kristusu. In njegovo življenje je edina vredna stvar v tem življenju - EDINA vredna stvar.

Ena od nesrečnih stvari tiste škodljive 'religije', ne tiste čiste in neomadeževane, ampak tiste, proti kateri je Jezus nasprotoval, je, da dovoli ljudem, da najdejo oporo v zunanjih stvareh, za katere mislijo, da zadovoljijo Očeta. Ne izkusijo »moči prihodnje dobe«. Ne izkusijo »miru, ki preseže vsako razumevanje« ali pa »neopisljive radosti in polnosti slave«, »moči neuničljivega življenja« in »vode, ki tečejo iz notranjosti srca«. V resničnem življenju ne izkusijo teh stvareh. A zato, ker so del 'pravega' gibanja ali religiozne skupine in zato, ker verujejo v pravilno doktrino, mislijo, da so dosegli vse, kar je tam možno doseči. Imajo občutek ponavljajoče rutine in lažno zadovoljstvo, a vseeno poskušajo narediti čim več od tega, kar čutijo.

Tragedija je, da večina od teh ljudi nikoli ne pride k Jezusu. Nikoli ne pridejo k njemu, ki edini je pot, resnica in življenje. Ne vprašajo ga za realnost in ne vprašajo ga »naj jih ne izpusti, dokler jih ne blagoslovi«.

Rad bi vzpodbudil vse te, ki prebirate te besede, da resnično odprete svoje oči za celoten evangelij Jezusa Kristusa. Za vsak dober in popolen dar, za vsak duhovni blagoslov v Jezusu Kristusu. Dokler ti sam ne moreš reči: »Jaz sedim s Kristusom v nebeških prostorih«, ne bodi zadovoljen. In ne reci zato, ker veš, da je v Svetem Pismu, ampak zato, ker je to tvoja izkušnja. Ne krivi drugega, če nimaš te izkušnje in prav tako ne bodi v obupu in depresiji. Edino sledi Jezusu z vsem svojim srcem. Ne izpusti ga, dokler te ne blagoslovi z resničnim razodetjem tega, kar on je.

On sam je pot, resnica in življenje. Išči ga, dokler ne naredi to življenje realnost v tebi. Ne daj Bogu miru, dokler si ne naredi prebivališča v tvojem srcu. Slavljenje na zemlji in mesto na hribu, ki ne more biti skrito (Izaija 62:6-7). Dokler ne naredi čudeža, ki preseže vsako razumevanje,

v svojem srcu ne bodi zadovoljen. Nprestano ga sprašuj: »Jezus, krsti me s Svetim Duhom, ne le z vodo, ne le z zunanjimi stvarmi.«

On nas želi spremeniti. Želi nas osvoboditi in nas napolniti. In nam dovoliti živeti v polnosti življenja; zoe življenja, takega, ki ga je on živel. A vedi, on je pot, resnica in tisto življenje. Če želiš spremeniti te stvari, sam ne moreš ničesar narediti. Ne moreš jih zaslužiti. Ni načina, po katerem bi se lahko dokazal Bogu, svojemu bližnjemu ali pa se dokazal sam sebi, in bi s tem prejel neko nagrado ali spremembo. In prav tako slepiti se nič ne pomaga. Edina pot je, da prideš h Kristusu! On je edina pot, resnica in življenje.

Za življenje moramo umreti

Če želiš izkusiti najboljše, kar ima Bog zate, moraš zakopati svoje življenje v njegovo. In kar boš izkusil, bo tista 'ta prava' stvar; krščanstvo v popolnem izrazu. Zavrni drugorazredne stvari religije in dovoli, da le Jezus postane tvoja dediščina. To življenje gre veliko dlje kot pa ideja, ki pravi: »Če bi danes umrl, ali bi šel v nebesa?« Jezus bi nam rad dal stokratni blagoslov bratov, sester, mater, očetov, zemlje in posesti, ki jih je obljubil v tem življenju tistim, kateri bodo izgubili svoje življenje zanj (Matej 19:29).

Želja Boga je, da ti izkusiš vse, kar ima on pripravljeno zate. Bogato življenje do konca (Janez 10:10).

In tako življenje lahko najdemo le v Jezusu. Moraš biti v njem, če želiš zagrabit te stvari. Dovoliti moraš Svetem Duhu, da poveča tvoje pričakovnje o tem, kaj Bog lahko naredi! Veliko let smo se mi verniki zadovoljevali s toliko manj kot tistim, kar je najboljše. Veliko od nas je prišlo do zaključka, da po spreobrnitvi ni veliko, kar lahko naredimo razen tega, da se držimo za nit in upamo, da bomo preživeli. Mogoče se bo nekaj lasnosti naše osebnosti skozi leta malo spremenilo, a mi sami ne živimo kot »da se stegujemo proti cilju, da bi dobili nagrado, za katero nas je Bog poklical v Jezusu Kristusu.«

Pred kratkim je neki psiholog preko radia trdil, v nasprotju z razširjenim verovanjem, da je povprečni Američan Joe prav tako kot povprečni ruski Sergej pri 81. ohranil skoraj nespremenjeno osebnost, ki jo je imel pri 21-ih. Povprečna osebnost se v 50-ih ali 60-ih letih, v tem, kdo so, le malo spremeni. Njihov vrednostni sistem in značajske kvalitete ostanejo skoraj nespremenjene. Poznamo veliko pričevanj, ki

govorijo o osebah, ki so bile le malo spremenjene. Glede na vse to je lahko pozabiti, da nam je Jezus obljubil, da smo lahko tako drastično spremenjeni, da bi nam tudi sami obrazi sijali kot angeli.

Moramo se naučiti zapustiti svoje sebične želje in se naučiti živeti dnevno v Duhu Kristusa.

Modrost, ki je v Jezusa, je naša; razodetje, ki je v Jezusu, je naše. Pavel pravi: »Mi imamo Kristusov um.« Naša osebnost in naši motivi so lahko njegovi. »To mislite o sebi, kar je tudi v Kristusu Jezusu.« (Filipljanom 2:5) »Mislite, da ste mrtvi za greh, a da živite za Boga, v Kristusu Jezusu.« (Rimljanom 6:11) Te temeljne kvalitete življenja, ki izhajajo iz Boga in v katerih je on njihov center, so bili posejane znotraj vsakega spreobrnjenega vernika. In Bog želi, da raziščemo to življenje in ga razpihemo v velik ogenj. On res želi, da bi se Kristusovo življenje v nas popolnoma razvilo in da bi mi sami, »sijali kot zvezde na nebu sredi te pokvarjene generacije.«

Pomanjkanje zdravega mišljenja in pomanjkanje vere nam onemogoči iti naprej. Namesto, da bi se soočili z Bogom in verjeli v to, kar on pravi, da smo, smo se mi zadovoljili z veliko manj. Možno je verjeti v to, kar pravi; to je novo stvarjenje v nas. »Jaz sem mu dal svoje življenje in sem klical k živemu Bogu. Oče, jaz ti ne bom dal miru, dokler sam ne izkusim tega novega stvarstva, katerega del sem postal. Ne bom odnehal, dokler ne bom postal oseba, za katero si me ti namenil, da sem. In to je, kdor jaz želim postati.

Besedilo neke pesmi govori o času: »...ko vse stvari postanejo senca v primerjavi s tem, kdo Ti si.« Seveda je tu vedno potreba po samodisciplini. Božja Beseda nam pravi, da lahko namerno užalostimo Svetega Duha in ugasnemo njegov ogenj. A ta vizija, o kateri govorimo, ko vidimo vse obledelo v primerjavi z Jezusom, to je lahko le delo Boga. Ne dobiš te vizije, če delaš zadosti religioznih del ali se družiš z religioznimi ljudmi. Edino Jezus je pot, resnica in življenje. Mora biti on! Ni drugih nadomestkov. Ni druge poti kot Jezus.

»Davidov sin, usmili se me!«

Oče je dal Kristusu, da nas odreši. To je njegova odločitev. Vera pripravi pot, a edino sam Jezus nas lahko odreši. Jezus pravi, »da mu je bila dana vsa oblast v nebesih in na zemlji.« Jezus je pot in oče je dal avtoriteto *Jezusu*, da je pot v odrešenje.

To je resnica glede odrešenja, a prosim, uporabi to tudi na drugih področjih svojega življenja. Vsak duhoven blagoslov je v Kristusu. To je res v zvezi s svetostjo ali mirom ali z življenjem molitve ali s čim drugim, zato ker Jezus sam je blagoslov. On je odrešenje in prav tako je tudi svetost in mir in skupnost z Očetom.

Ko pride do odrešenja, imamo nagnjenje, da se odzovemo: »Kaj moram narediti, da bom odrešen?« Želimo sprejeti mala razodetja od Gospoda in takoj zatem teči delati stvari, misleč, da bomo tako dosegli cilj. Nekateri izmed vas ste odraščali v takem mišljenju. A Bog je poosebil in dal vse odrešenje v osebo Jezusa Kristusa.

Ko je slepi Bartomej sedel ob cesti in klical za Jezusom, ni rekel: »Jezus, kaj dobrega lahko storim, da bom odrešen.« Namesto tega je rekel: »Davidov Sin, usmili se me!« In Jezus se je ozval in ga v trenutku ozdravil. In kar bi ti jaz rad rekel, je, da je enak postopek z odrešenjem. Če želiš biti odrešen, moraš imeti srce, ki ga je imel Bartomej. Moraš se osebno srečati z Jezusom iz Nazareta. Zgodba Bartomeja je, da je sedel ob cesti in klical, medtem ko so ga ostali porivali nazaj in mu trdili: »Ha, nima časa zate. Samo sledi njegovim učenjem. Lahko ti dam knjigo o njem v Brailovem jeziku in boš imel vse, kar potrebuješ.« A Bartomejov odgovor je bil: »Ne! Jaz hočem Jezusa. Davidov sin, usmili se me!« In prav tako je z odrešenjem. Odrešena oseba ni nekdo, ki je sprejel kup novih idej in konceptov in je tako postal kristjan. NE, odrešena oseba je nekdo, ki hoče Jezusa in pika. »Jaz hočem Jezusa ali smrt! Ne bom omejen le na ideje in koncepte. Ne bom zadovoljen samo z učenjem, ki mi ga je nekdo dal. Jaz hočem Jezusa!«

Odrešenje pomeni brez sramu vztrajati po osebi Jezusu. Na tem svetu je veliko ljudi, katere mi kličemo kristjani, ki tega niso nikoli naredili. Nikoli niso rekli: »Jezus, hočem te! Davidov sin, usmili se me!« In ne mislim le besede ali pa kos papirja, na katerega so se podpisali. Mislim v njihovih srcih, potrebujejo vztrajnost, celo brez sramu, skočiti ven iz množice in zavpiti: »Jezus, Davidov sin, usmili se me! Jaz hočem pravo stvar! Jaz moram videti. Jaz hočem biti zmožen videti. Ne bom se pretvarjal, da vidim, če v resnici ne morem videti.«

Če so te stvari potrebne za odrešenje, ali niso potem tudi potrebne, če želimo postati možje in žene Boga? Ali pa da postanemo ljudje molitve? Ali da postanemo svobodni greha, ki vlada v nekem življenju. Da premagamo sramežljivost ali depresijo ali plitkost? »Davidov sin, usmili se me!« Gremo za osebo, ki je odgovor! Ne papir samopomoči,

ki nam našteva stvari, katere moramo narediti. Te stvari tako ali tako trajajo le nekaj dni. S tem papirjem bi izkusili neki kratkotrajni uspeh in bi si mislili, da nam je končno uspelo. A to ni uspeh! Če želimo imeti te blagoslove, se moramo srečati z Jezusom, ker on sam je blagoslov.

A če nočeš biti kot ta slepi mož, če nočeš skočiti ven iz množice, ki te noro potiska nazaj, če nisi voljen se srečati z Jezusom, ne glede na hrup in zmešnjavo, ne glede na strah pred človekom in ne glede na druge ideje, potem po vsej verjetnosti tvoje oči ne bodo ozdravljene. Veliko ljudi pozna preprosto realnost o odrešenju. Verujejo, da so njihovi grehi odpuščeni, prav tako kot so bili Pavlovi ali grehi nekoga drugega odpuščeni. A na žalost nikoli ne izkusijo življenja v Kristusu; tistega obilnega življenja. In to zato, ker nimajo odnosa Bartomeja, odnosa, ki pravi: »Jezus je moj odgovor in vse ostalo se mi bo moralo odmakniti iz poti. Mene ni sram! In ne bom tiho! Davidov sin, usmili se me!

Jezus je pot. Jezus je resnica. Jezus je življenje. On je molitev in pravičnost, ljubezen in požrtvovalnost, disciplina in prijaznost in svetost. Ali vidiš? In tako lahko imamo odnos, ki pravi: »Jezus, ne bom te izpustil, dokler me ne blagosloviš.« Tak odnos Jakoba, ki je dovolil zapeljivcu, da postane Božji Izrael. »Ne bom izpustil Jezusa, osebo!« In jaz ti hočem povedati, da je to edini smiselni način življenja. Z vsake točke svojega življenja moraš biti s celim obrazom soočen z osebo Jezusom. In ko si tako soočen z njim, moraš verjeti v to, kar On reče. Če reče: »Tvoji grehi so odkupljeni,« ali boš odkorakal proč misleč: »Ne vem, če so ali ne?« Ali če reče: »Vstani, poberi svojo posteljo in hodi,« ali boš vseeno tam sedel in se spraševal? Fantje, ki so vstali in hodili, so bili... no, so bili tisti, ki so vstali in so hodili! In tako je tudi z nami. Nikoli ne boš hodil, če boš le sedel na svoji postelji in se spraševal, če si ozdravljen ali ne! Moramo mu verjeti za besedo. Tako kot mu je deset gobavcev verjelo, ko jim je Jezus rekel: »Pojdite in naredite daritev, ki jo je Mojzes zapovedal. Ozdravljeni ste.«

Je nekaj na tem, ko se nekdo obrne s celim obrazom proti Jezusu. Resničnost skoči v življenje.

Ne sprejmite nadomestkov!

Toda - kar je bilo zame dobiček, to sem zaradi Kristusa začel imeti za izgubo. Še več, za izgubo imam vse zaradi vzvišenosti spoznanja Kristusa Jezusa, svojega Gospoda. Zaradi njega sem zavrgel vse in imam vse za smeti, da bi si prislužil Kristusa in se znašel v njem in to ne s svojo pravičnostjo, ki izvira iz postave, ampak s pravičnostjo, ki je po veri v Kristusa, se pravi s pravičnostjo, ki je iz Boga in sloni na veri, da bi spoznal njega in moč njegovega vstajenja ter delež pri njegovem trpljenju, pri tem pa postajam podoben njegovi smrti, da kako pridem do vstajenja od mrtvih.

Ne kakor da bi to že dosegel ali prišel do popolnosti, vendar pa se trudim, da bi to osvojil, ker je tudi mene osvojil Kristus Jezus. Ne mislim, bratje, da sem to dosegel. Eno pa: pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj, ter tečem proti cilju po nagrado, h kateri nas od zgoraj kliče Bog v Kristusu Jezusu. Zato vsi, kar nas je popolnih, imejmo to v mislih; če pa kaj drugače mislite, vam bo Bog razodel tudi to. (Filipljanom 3:7-15)

Izkušeno znanje

Prosim, ne sprejmite znanja dejstev o Jezusu kot nadomestek za Jezusa samega. Naše znanje o Jezusu je izkustveno in ne temelji samo na naučenih dejstvih. Toda pazi, moraš vedeti nekaj dejstev. Zato: Učimo ljudi o vsem, kar nam je on zapovedal.« V krščanstvu je proces učenja. Moramo imeti prava srca, da lahko živimo v moči Jezusa. Moramo misliti jasno. Jezus je prišel tudi zato, da nas lahko uči. Učenci so ga neprestano klicali 'rabbi' (učitelj) ali 'rabboni' (glavni učitelj). Zapovedal nam je, da gremo v vsak narod in tam učimo. In zato moraš vedeti, kaj nam je Jezus prišel povedati. Prišel je v zelo zmeden, a posvečen religiozni svet. Farizeji so bili zelo resni, ko je prišlo do sledenja črke postave. Omejili so se na določeno število korakov, ki so jih lahko naredili v soboto. Preštevali so lističe peteršilja in dali Bogu desetino. Bili so zelo resni in ne leni, kot je večina religioznega sveta danes. A bili so zmedeni. Jezus je prišel in jih učil o svojem očetu in jim je kazal njegove poti.

A ne glede na vse to, ko govorimo o poznavanju božjega sina, ne moreš le preprosto prebrati knjige o njem. Tam mora biti tudi izkušeno znanje. Je razlika med tem, da nekdo prebere učbenik ali da dejansko

naredi to, kar učbenik uči. Ko sem bil v šoli za inženirja sem lahko naredil, kar hočeš na papirju. Lahko sem sestavil stroj za notranje izgorevanje in ustvaril sistem termodinamike. A nisi mi mogel dati v roke ključ za odvijanje in me vprašal, če lahko prilagodim svoj uplinjač! Je znanje, ki je izkustveno in je znanje, ki temelji le na učbeniku. Jezus nas želi poučiti o izkustvenem znanju. Želi, da izkusimo njegovo življenje in ne da le izpihujemo njegova učenja. Želi, da vidimo stvari, kot jih vidi on sam.

Resnična zgodba:

Dva brata sta se pogovarjala do tretje ure zjutraj. Prvi brat je spraševal drugega o tem, kako bi 'cerkev' morala biti. »Kaj pa to? Kako narediš tisto? Kaj misliš, kaj so apostoli nameravali, ko so govorili o tem? Kaj pa glede Ananiasa in Safire; kaj se je zares dogajalo tam? Kako bi to vnesel v današnje življenje?«

To se je dogajalo nepreštete ure, dan za dnem. In tako je ob treh zjutraj prvi brat še vedno vztrajal z vprašanji. Nenadoma se je drugi brat zlomil in začel jokati, sprva nevede zakaj. Prvega brata je to zelo presenetilo in je rekel: »Kaj je narobe? Jaz sem mislil, da imava dobro razpravo!« In drugi brat je odgovoril: »Znanost je, ko znanstvenik ustvari lazar ali edinstveno konstrukcijo vlakna ali raziskuje kemično povezavo nekega polimera. A ko poskuša ustvariti življenje v poskusni cevi, to je ne nemoralnost.«

Ali razumeš? Lahko prekoračiš mejo, ko poskušaš nekaj razčleniti. Deliš in režeš in daješ na kocke, dokler ne misliš, da imaš kar rabiš. Ko gledaš na stvari skozi oči uma, namesto skozi uči Duha, to ni le narobe, ampak je nemoralno. Greh je, da obdelujemo Jezusa kot učbenik. Greh je, da obdelujemo cerkev kot problem iz knjig. Greh je, da obdelujemo življenje brez greha kot teoretično zadevo. En kup formul, po katerih se lahko držimo in če naredimo vse prav ali pa če analiziramo vse do najmanjše molekule, potem bomo imeli 'pravo stvar'. To ni le napačno mišljenje, to je nemoralno. Kar boš na koncu dobil, ni to, kar Bog želi.

Življenje je dinamično. Življenje je aventura. Življenje po duhu v Jezusu ni zadeva učbenikov. Čeprav Sveto Pismo vsebuje učenje temeljnih principov in zadev je njihov namen, da nam svetijo kot luč na naši poti. A niso pot sama. Jezus je pot.

In tako, ko prebereš: »Znanje o božjem sinu« ne misli v zvezi z učbenikom. Tu gre za dejansko izkušnjo z Jezusom.

Ni ti treba spati ob cestnem znaku

Če poznaš Jezus Kristusa kot osebo, potem poznaš resničo. Če ne poznaš Jezusa Kristusa kot osebe, potem ne poznaš resnice. Lahko, da veš stvari o resnici, a ne poznaš resnice same.

Ko smo bili v Evropi, ne glede na to, v kateri državi smo bili, se nam je zdelo, da je bil znak »Zimmer« v vsaki mali vasi. Znak je kazal v smeri ceste, ki je vodila do določene hise. *Zimmer* je nemška beseda za sobo. Postala je mednarodna beseda, ki pomeni: »Tukaj je prostor, če želiš sobo in zajtrk.« Za nas je to pomenilo, da ko smo se peljali skozi majhno vas, kjer ni bilo hotelov, smo imeli prenočišče za tisto noč.

No, beseda *Zimmer* napisana na znaku ima določen pomen. Toda znak sam ni stvar, ki jo znak predstavlja. Če slediš puščici na znaku, boš našel resnično sobo, kjer boš lahko spal. Tam lahko odpakiraš svoje stvari, lahko sediš in bereš. Ima štiri zidove. Je prostor, ki ga za tisto noč kličeš dom. Toda znak sam nima nobenega pomena, razen tega, da ti pomaga najti dejansko sobo. Brez znaka po vsej verjetnosti ne bi našel te sobe.

Besede o resnici niso resnica sama. So cestni znaki. So smerokazi za pravo pot. Mogoče ne bi našli tiste 'sobe' –ali našli Jezusa- , če ne bi bilo besed v naših Biblijah ali če ne bi bilo mož pred nami, ki so poznali Boga. Pavel pravi: »Kako lahko nekdo veruje, če ni slišal, in kako naj sliši, če ni bil nihče poslan.« In ta, ki je poslan, naj raje razglaša veselo novico. »Kako lepe so noge teh, ki razglašajo dobro novico.« Ljudje lahko slišijo in verujejo kot rezultat Božje besede. »Vera pride s poslušanjem in poslušanje z Božjo besedo.« Preko Božjega poslanca.

Vse to je čudovito, toda kmalu se bomo morali zavedati, da če slišimo vsa ta učenja, a se nikoli ne premaknemo, nam ta nič ne pomenijo. Če si na pamet zapomnimo znak *Zimmer* in ko ga naslednjič vidimo, si naredimo prenočišče ob znaku, nam to nič ne pomaga. Moramo potavati v smeri, katero nam znak kaže. Besede o Jezusu same po sebi nimajo nobenega pomena. Tudi resnice, katere je Jezus učil (če jih v tej stopnji sploh lahko kličemo resnice), nimajo nobenega pomena, dokler jih mi sami ne raziščemo. Vse te 'resnice' so v Jezusu. Jezus je resnica. Če imaš Jezusa imaš resnico. Če nimaš Jezusa nimaš resnice, ne glede na to, koliko učenja poznaš.

Skozi leta smo slišali ogromno ljudi, ki so poznali dejstva, ki so na zunaj izgledala kot resnice. A ko smo se srečali z njimi, z njihovimi

življenji, mogoče z enim samim pogovorom z njimi ali celo, če smo jih samo slišali pridigati iz prižnice, niso imeli efekta na nas, kot sta ga doživela dva moža na poti v Emaus: »Ali nista najini srca goreli, ko smo hodili po poti?« Nismo naleteli na vir bogastava. Ni bilo nobene transakcije v notranjem človeku. Ni bilo nobene resonančne frekvence, ki bi povzročila našim duhovom, da zvonijo kot glasbene vilice. Ko je resnično življenje prisotno, besede postanejo duh in življenje. Prav tako kot je bilo to res za Jezusove besede.

Učenci so vkliknili: »Kam drugam naj gremo? Ti imaš besede večnega življenja. Ti imaš besede, ki so življenje. Življenje, ki je in ki večno bo.« Vemo, da so tudi farizeji in sadujci imeli Biblijo. Imeli so ogromno idej o tem, čemur rečemo 'resnica'. Toda sam Jezus je rekel: »Vi imate Bilblije. Citirate jo levo in desno. Učite jo na ulicah in celo potujete čez morja in celine, da lahko tam učite. Toda nočete priti k meni in tako dobiti življenje. Zvesto preučujete Sveto Pismo in tako mislite, da imate življenje. Preučujete ideje in koncepte, z namenom, da bi imeli resnico in delali stvari, ki so resnične in so vam zapovedane, a v vsem tem nimate življenja (Janez 5).

Nekateri med nami smo na določeni točki našega življenja izkusili razliko med religijo in življenjem. In če se ti trenutno najdeš med tistimi, ki hodijo v religiji, to še ne pomeni, da je konec sveta. Ne obupaj. Jaz te preprosto želim ohrabriti: zdaj, ko vidiš znamenja, pojdi! Videl si smerokaz *Zimmer*. Pojdi in spočij si svojo glavo v njegovem naročju. Ti, osebno pojdi in zagrabi Jezusa, saj on je resnica. Mi gremo za Jezusom. Niso le ideje o njem in niti ne gre za to, da le delamo stvari, katere on zapoveduje. Mi gremo za pravim Jezusom. In če ni pravi Jezus, potem tam ne bo vrednosti in zagotovo ne miru. Le razočaranje.

In seveda to ne pomeni, da če imamo pravega Jezusa, da ne bomo imeli izzivov. A sedaj je on moja trdnjava, moja zaščita. Sedaj imajo te ilustracije praktičen pomen. »Čudoviti svetovalec, vsemogočni Bog, večni oče.« V notranjem človeku najdemo pomen vseh teh fraz. Lahko jih slišimo z duhovnimi ušesi. Lahko jih vidimo z duhovnimi očmi. Mora priti čas, ko vidimo preko vseh simbolov in fraz in spoznamo, za kaj se gre. Nič nas ne more zmotiti. Ne bomo se ulegli ob smerokazu *Zimmer* in trdili, da smo prispeli. Znak je le znak.

Jaz te prosim, da greš globlje, tako kot je šel trgovec zaklada. Povsod poglej, vidi vse in najdi Jezusa v vsej njegovi polnosti. Naj bo tvoje razodetje. Naj bo tvoja modrost. Naj bo vse, kar ima oče zate. Naj bo

Jaz Sem. »Karkoli rabiš, Jaz Sem. Karkoli je prav in resnično, Jaz Sem. Kamorkoli moraš iti, Jaz Sem. Jaz Sem pot, resnica in življenje.«

Jezus ali mo ?

Moramo se zavedati, da učenje o *Jezusu* ni nadomestek za Jezusa samega. Pomembno je, da spoznamo, da iskati stvari, ki jih dela on, ni isto kot iskati njega samega.

Obstaja cela skupina krščanstva, ki gleda na Boga kot moč; moč, da se nekaj zgodi, moč, da nekaj postaneš ali moč, da sodeluješ, pri kakršnem koli že delovanju čudežov. Toda še vedno je stvar, katere center si ti. Iskati Jezusa iz takšnega stališča je biti kot Simon, čudodelec, ki je hotel kupiti darove Svetega Duha. Lahko jih poskušaš kupiti z obiskovanjem bogoslužij ali z doktrinami ali pa kot Simon, čudodelec z denarjem. Toda nobena od teh stvari ne more kupiti Jezusa, saj Jezus je 'skupek vseh duhovnih stvari'. Ni nobenega daru izven njega. Ni zunanja stvar, kot je mislil Simon in kot misli mnogo ljudi danes. In veliko teh ljudi je razočaranih.

Nisem kritičen. Jaz te le opozarjam, da je to slepa ulica. Ljudje, ki iščejo moč namesto osebe Jezus, to tudi spoznajo. Postanejo zmedeni in razočarani. Zavedajo se, kje so in si rečejo: »Hej, to ne deluje, kot bi moralo. Bil sem prepričan, da bo delovalo, in še vedno verujem, da mora delovati, čeprav izgleda kot slepa ulica.« In tako imajo zlomljena srca. Niso iskali Jezusa, ampak druge stvari. Spomni se, da je Jezus resno očital ljudi, ki so mu sledili, ker so ga videli pomnožiti kruh in ribe. Prebral jim je Riot Act zato, ker so sledili znamenjem. Hoteli so se najesti kruha, ki bi jim prinesel fizično in intelektualno zadovoljstvo. Niso pa hoteli jesti resničnega kruha iz nebes.

Jezus je rekel: »Pokvarjena in hudobna generacija, ki zahteva znamenje.« Zakaj je to res? Mar Jezus ne dela čudovitih in čudežnih del? Seveda jih dela! A ko iščeš njegova dela namesto njega izvršuješ malikovanje. Postaviš pred njim drugega boga. Je egocentrično. »Kaj jaz lahko dobim od tega?« Mišljenje je: »Navduši me! Napni me! Omami me!« Karkoli je egocentrično, ni Kristus.

Mož, ki ga je Jezus klical, »Največji, ki je bil rojen od žene,« Janez Baptist, glede na znanje, ki ga imamo, ni naredil nobenega znamenja. Ali bi bili mi navdušeni nad njim, kot je bil Jezus? Ja, bili bi, če bi ljubili Boga in poslušali njegov glas. Ne bi nas motilo to, da ni delal čudežov.

Jezus je rekel, da so ljudje odklonili Božji načrt za svoja življenja, ker niso sprejeli Janeza Baptista, njegova učenja in njegov krst. Pomisli: zavrnilo so Božji načrt za svoja življenja! Drugi preroki kot Mojzes, Elija in Eliša so naredili ogromno čudežev. A to ni bil razlog, da so imeli vredna pričevanja pred Bogom. In enako je danes. Moramo poslušati njegov glas. In moramo sprejeti to, kar Boga da, ne glede na to, kako to izgleda.

Ena izmed obljub pravi, da bomo delali večja dela, kot jih je delal Jezus sam. Ne porini tega nekam v ozadje. A zagotovo ne moreš imeti te obljube, če iščeš le znamenja in čudeže. To ni spremenljivo Jezusu. Ni sprejel tega, ko je hodil po zemlji in ne sprejema tega sedaj. To je slepa ulica, po kateri hodi veliko ljudi in ima zaradi tega hudo zlomljena srca. Mislijo, da grejo za Jezusom, a najdejo slepo ulico. Na koncu so tako razočarani, da mislijo: »Mogoče Jezus ni resničen. Mogoče sploh ne obstaja.« Ali pa se zaman prepričujejo. Ko so bili na eni od teh čudežnih predstav, so hoteli tako zelo močno verjeti, da so se naredili lahkoverne in naivne. Dejstvo je, da je cela stvar postala zmešnjava! »Duh preroštva je pričevanje o Jezusu,« pravi Sveto Pismo. »Mi želimo prerokovanje!« No, kaj je prerokovanje? Je pričevanje o Jezusu. Vse duhovne stvari so v Jezusu Kristusu. Vsak »dober in dragocen dar« je v njem. Čudeži ne smejo biti center. Namesto tega moramo iti za Jezusom in potem lahko gledamo čudovite stvari, ki jih on dela.

Sprejmi Boga namesto stvari

In prav tako je Jezus toliko več kot le darovi, ki jih daje.

Velikokrat prosimo za stvari, katere želimo dobiti. Npr. prosimo za ozdravljenje, ko v resnici Bog sam hoče biti naše ozdravljenje. Nesel nas bo preko težkih časov. A ko vidi, da smo dovolj modri in pripravljeni v umu, srcu in duhu, nam včasih ne bo odgovoril na naše molitve in nam dal ozdravljenja. Tako imamo namesto odgovora na molitev priložnost najti njega samega. Bog nam želi bolj kot karkoli drugega dati sebe. Če bi nam kar naprej dajal stvari, bi nam preprečil, da prerastemo otroštvo. Preprečil nam bi, da prerastemo nezrelost, sebičnost in malikovanje vseh njegovih blagoslovov. Tako bomo zagotovo prišli v čas, ko bo Bog pričakoval več od nas in nam ne bo odgovoril na naše molitve za stvari. To bo čas, ko bo želel, da spremenimo svoje mišljenje in najdemo njega samega. Da pridemo k njemu v počitek in ga najdemo kot naše vse v vsem.

Prosim, spomni se na to naslednjič, ko tvoja molitev ne bo uslišana! Mogoče bi on zelo rad uslišal našo molitev, a ve, da bi to le ohrabilo naše otroštvo. On nas bi raje videl biti popolne v Kristusu, tako da bi mi imeli moč in globino in bogastvo, da lahko postanemo premagovalci. In potem bomo lahko razmnožili njegovo življenje. Če je vse, kar si, to, da si sprejemnik stvari, potem ne boš mogel vzpodbuditi Kristusovega življenja v nekom drugem...

Če vedno, ko si žejen, dobiš kozarec vode, potem ne boš videl »deroče reke žive vode, teči iz tvojega srca.« Kozarci vode ne vodijo v deročo reko. Ne boš imel teh rek, če se ne boš popolnoma zadovoljil s Kristusom. Toda to je možno! Kot je on obljubil: »Vsi, ki verujejo, bodo imeli reke žive vode.« (Janez 7) Vsi, ki verujejo! Za te, ki imajo vero, je res veliko priložnosti dobiti več kot le malo vode. V kozarcu polnem vode se ne bo nabralo dovolj vode, da jo lahko deliš z drugimi. Tako ne gre. Če se najdeš praznih rok, ko si v službi ali pa v tvoji soheski ali pa celo v tvoji spalnici, ponoči, ko poskušaš moliti, je razlog lahko, da iščeš stvari namesto Jezusa kot tvoje polnosti. Polnost vsega, kar bi nam oče sploh lahko dal.

Ni prišel, da bi nam dal besede, prišel nam je dati Besedo. Ni prišel, da bi ti pokazal pot, po kateri lahko živiš, prišel nas je privleči na Pot. Ni prišel razrešiti tvojega greha, ampak je prišel, da postane tvoje posvečenje.

»Polnost božanstva živi v telesu Jezusa Kristusa« in ti si »polnost Kristusa«. Bog napolni Kristusa in Kristus napolni tebe. In tak je njegov namen zate, ne le kot posameznika, ampak tudi kot skupnost; polnost božanstva, ki živi v nas in skozi nas. Naša osebna identiteta je popolnoma položena k njegovim nogam, da v nas ni nobenega pričakovanja ali zahtevnosti. Ne živimo od enega kozarca vode naenkrat, ki mora zadovoljiti vse naše potrebe. Ponovno - ne moremo imeti zadosti posameznih napolnjenih kozarcev vode, ki so bili darovi od Boga, ki bodo postali tekoče reke. Če so vse, kar iščem, le stvari, potem bomo imeli tok, ki drvi 30 sekund in se nato posuši. In tako bomo zopet morali prositi za ostalih 4000 kozarcev, da bo naš tank poln in bomo tako zopet lahko imeli tok, ki drvi le 30 sekund.

Če res želimo imeti neprestano, 24 ur na dan, deročo reko, ki teče iz našega srca bomo morali živeti v veri v sina Boga. Boga, ki nas ljubi in je dal sam sebe za nas in sedaj z močjo po veri živi v naših srcih. To je edini način, ki nam omogoči, da imamo to reko, njegovo reko,

njegovega Duha. On je edina reka, ki obstaja. Vse ostalo je le mala luža, katere ne moremo ohraniti saj se posuši že ob mali vročini dneva.

Pravi nost enaka umazani cunji

Karkoli delaš te prosim, da ne poskušaš nadomestiti svoja dobra dela za Jezusa. Spomni se, da je »naša pravičnost kot umazana cunja«.

In ti si tiha in nežna oseba? In zelo prijazna oseba, ki zelo rada pomaga? Zelo spodobna oseba? Zelo inteligentna in pogumna pri oznanjanju evangelija? No, Sveto Pismo nas uči, da če nismo v polnosti Jezusa je vse ostalo le umazana cunja. Če ni Jezus ni vplivno.

Ne pravim, da te stvari ne bi smele biti; ne predlagam, da ti nebi smel biti radodaren ali pa prijazen. Ampak nekako nas mora razočaranje, ki ga dobimo s temi deli, občutek praznosti, ki ga še vedno čutimo, pripeljati k Jezusu. Celo dobre stvari, ki jih počnemo in pomankanje zadovoljstva, ki nam ta dela prinesejo, nas lahko pripeljejo k Kristusu. Greh, ki ga je naredil pobiralec davkov ali pa greh, ki ga je storila prostitutka, je oba izmed njiju pripeljal k Jezusu. Prav tako nas lahko greh tega, kar mi nismo storili ali tega, kar mi nimamo (pomanjkanje Jezusove polnosti), pripelje k Jezusu. Enako je; če Jezus ni življenje! Če ni Jezus sam, potem ne more prinesiti zadovoljstva. Ne glede na to, kako dobra oseba smo postali ali pa kako globoko smo zabredli v greh, če nismo v Kristusu, smo popolnoma na istem.

Če ne najdemo svoje identitete v njem s tem, da iščemo izpolnitev v njem in pijemo reko, ki teče od njegovega prestola in jemo njegov kruh življenja, potem se zadovoljujemo s slabo hrano. Zboleli bomo, postali napihnjeni in predebili. Če ni resnični kruh iz nebes, potem nas ta hrana ne bo pravilno nahranila.

Duhovno videnje

Poznavanje Jezusa zahteva duhovno videnje. »Nihče ne more reči: 'Jezus je Gospod', če ni v Duhu.« Lahko rečeš besede. Jezus je rekel, da jih bo veliko, ki bodo na zadnji dan rekli besede: »Gospod, Gospod«. A njegov odgovor bo: »Nikoli te nisem poznal.« Ko rečemo »Jezus je Gospod« po duhu, to pride iz našega notranjega človeka.

Po duhu smo zmožni reči: »Jezus! Raboni!« Pademo na obraz pred njim in rečemo: »Moj Gospod in moj Bog.« V sebi imamo lahko srce, ki gori, ko ga vidimo 'povišanega'. Imamo srce, ki pravi: »Vse stvari

zbledijo v primerjavi s teboj. Ko te slavim in te vidim, vse ostale stvari ostanejo v ozadju.«

Duhovno videnje ni 'razburljiva izkušnja slavljenja'. Če glasneje pojem ali pa če je boljša uglasbitev, potem pozabim na vse ostalo in vstopim v duh slavljenja. To ni ta prava stvar. To ni Pavlova izkušnja slavljenja! Videti Jezusa je nekaj čisto drugega, kot pa biti ujet v 'izkušnji'. Tihi trenutki nas lahko spravijo v solze tako hitro, kot nas spravijo v solze trenutki navdušenja. 'Dolgočasni' trenutki lahko prinesejo razbijanje našega srca prav tako kot trenutki, ki so 'polni ognja'. Zato, ker je to, kar iščem, Jezus. Ne glede na to, kako izgleda, ko ga njademo, ga imamo!

Ali se spomniš, da ko je Jezus vstal od mrtvih, se je prikazal v različnih podobah? Prikazal se je dvema možema, ki sta bila na poti v Emos. Govoril jima je o Mojzesu in prerokih in jima kazal pričevanja o Kristusu preko Svetaga Pisma. Kilometre kasneje so sedli, da bi nekaj pojedli in ko je zlomil kruh, sta ga prepoznala. Ves ta čas, ko sta govorila z njim, ga nista prepoznala, da je bil on resnično Jezus, dokler ni zlomil kruha. Prikazal se jima je v podobi, ki je bila popolna resnica, a za preprosto oko neprepoznava.

Kasneje, ko je Jezus pekel ribe na obali, nam Janez pravi: »Nihče si ga ni upal kaj vprašati, saj so vsi vedeli, da je Gospod.« Kaj to pomeni? Tam so sedeli, jedli z njim in se spraševali, če je on Gospod, a nihče si ni upal nič reči, saj so vsi vedeli, da je to on. To ni bilo prepoznanje zaradi njegove zunanosti. Preživeli so tri in pol leta z njim in se vseeno niso mogli zanašati na fizično videnje. Iz njega je žarela neka kvaliteta, da ne glede na to, v kakšni obliki se jim je prikazal, je naredil njihova srca 'goreča'. In tako so vedeli, da je on Gospod!

Pavel je lahko rekel o skali, ki je priskrbela vodo, za Izraelce: »Ta skala je bila Kristus.« In taki moramo biti tudi mi! Ne glede na to, da na zunaj izgleda drugače, mi lahko vidimo, slišimo in čutimo z našimi duhovi in se tako držimo večnega življenja.

Preprosti svetniki

Vse ostale poti, ki so tam zunaj (in teh je na tisoče), so slepe poti. Ne vodijo nikamor. Vse, kar ti bodo naredile, je, da te bodo zmedle, porezale noge in te na koncu pustile prazne. In potem edino, kar boš lahko naredil, je, da s svojimi krvavimi nogami najdeš drugo pot. Dokler

boš poskušal delati stvari na tej dimenziji, na dimenziji, ki temelji na delu, na znanju in na sodbi o stvareh, ki se za rob drži prepričanj in primerja to stvar z drugo stvarjo in primerja ljudi z ljudmi, toliko časa boš izgubljen.

Možno je, da premagaš vsako mnenje drugih in prepričaš sam sebe, da je vse 'njihova' krivda, a če so oni na Jezusovi poti, bodo imeli nekaj, česar ti nikoli ne boš imel. Jezus je ozdravil človeka, ki je bil rojen slep. Farizeji so se hoteli kregati s tem človekom in vse, kar je on rekel, je bilo: »Hej, ne vem, kaj mislite, a vse, kar vem, je, da sem bil rojen slep in sedaj vidim. In vse ostalo vi lahko ugotovite.«

In to so preprosti svetniki in učenci, katere išče Bog. Ne potrebujejo veliko razlag, a imajo Jezusa. Mogoče so 'neizobraženi in nepoučeni' možje, a imajo resničnega Jezusa! Nimajo potrebe, da se zagovarjajo. Ne zato, ker so arogantni ali pa domišljavi, ampak zato, ker imajo neskončen mir, ponižnost, ljubezen, potrpežljivost, prijaznost, dobroto, nežnost, samodisciplino in harmonijo v Jezusu.

Ti preprosti svetniki nimajo domišljavega odnosa kot: »Hej, jaz sem podpisal 'karto odločitve za Jezusa'. Ne mi težit. Poznam svojo doktrino in jaz sem čisto v redu. Karkoli me hoče zvezati, je legalizem.« Kdorkoli živi v takem svetu, nima Jezusa; vsaj ne ta pravega Jezusa. »Gospodov strah je začetek modrosti.« In Jezus je modrost. »On je modrost in razodetje Boga.« In tako če ni strahu Boga, ni nobene strastne želje, da narediš voljo očeta in si mu poslušen, potem to kaže, da ga ne ljubiš. Če je tako, potem se le šališ s samim seboj. Ko imaš Jezusa, imaš v svoji notranjosti gorečnost, ki je »strast za očetovo hišo me razjeda«.

Janez je napisal (1. Janezovo pismo 3), da vsak, ki ima Duha Boga, vsaka oseba, ki ima resnično Jezusovega Duha, »se očičuje, kot je čist on.« »Ne moreš živeti naprej v grehu.« Ko je bil Jezus razodet, je uničil vsak greh, ki nas je imel v oblasti in tako ne moremo več živeti v grehu. Ne zagovarjamo tega greha. Ne skrivamo ga in se ne pretvarjamo, da greha ni tam in ga ne poskušamo opravičiti. Sam Bog je naredil svoje prebivališče znotraj nas. Njegovo seme živi znotraj nas. In zato mi nočemo več teh ostali stvari. Kdor koli opravičuje laž o povprečnosti, ne pozna Boga. »Niso videli ali poznali Boga,« in so »lažnivci«, pravi Janez.

To ni legalizem. Janez ni bil legalist. Spomni se, da je bil apostol ljubezni. In on je ta, ki pravi: »Kdorkoli pravi, da živi v njem, mora

tudi hoditi, kot je Jezus hodil.« In on je ta, ki je rekel, da kdor koli nadaljuje z življenjem v grehu, v zavestnem, stalnem grehu, ni nikoli videl ali poznal Boga. Tako življenje je popolnoma nasprotno s tem, da Jezusov duh živi znotraj tega človeka. To ni bila izrečena obsodba. To ni bila grožnja ali pa celo ukaz. To je bilo le preprosto opazovanje nekoga, ki pozna Duh Kristusa. In on je ta, ki je rekel: »Če ti to, da si mu poslušen, nič ne pomeni, potem ga sploh ne poznaš.« Ali se tvoje srce zlomi, ko vidiš, da si bil sebičen ali svojeglav ali pa len, mogoče malomaren ali pohlepen?

Glej na te stvari kot na znamenja. »Poglejte in se prepričajte, da ste v veri.« Poglej, če Duh Kristusa živi tu, če te Kristusova ljubezen sili in pritiska, da delaš njegovo voljo. Če ne, najdi Jezusa! Res je tako preprosto. To ni slaba novica. To je dobra novica. Obstaja nivo življenja, ki ga je Bog obljubil. In to je novo stvarstvo, biti del novega plemena in rase ljudi, ki so rojeni v podobo Jezusa in preoblikovani v samo podobo Boga. Vrata so odprta za vse nas. To je čudovita Božja obljuba.

»Nič več ne bo človek rekel svojemu sosedu: 'Poznaj Boga, poznaj Boga.'« (Naredi to, naredi tisto). Vzel bo naša kamnita srca in nam dal meseno srce. Dal nam bo od svojega Duha in nas naredil poslušne njegovim zapovedim. To je obljuba, izrečena stoletja pred Kristusom. Da bo tu nova rasa ljudi, ki bodo imeli podobo prvorojenega in bodo živeli v samem duhu Jezusa Kristusa. Kako bodo videli stvari, kako se bodo odločali, radost, ki jo bodo videli tudi v težkih časih, vse bo temeljilo na prepričanju: »Želimo videti tako, kakor je Jezus videl.« Njihove oči so odprte za nevidni svet. Tako kot je Eliša molil za svojega služabnika: »Gospod, odpri njegove oči, da bo videl, da teh, ki so za nas, je več kot teh, ki so proti nam.«

Odpri svoje oči! Poglej, kaj je zares tam zunaj! Poglej upanje in obljubo, ki je v Jezusu Kristusu. Ne primerjaj stvari glede na svoje majhne izkušnje. Odpri oči srca! Pavel je znova in znova molil, da bi Bog odprl oči našega srca, da bi lahko videli neskončno bogastvo v Kristusu. Popolno uporabo njegovega bogastva v naših življenjih in v življenjih teh okoli nas. Vse, kar je v Kristusu Jezusu! Vse je tam, dovoljeno vsakemu, ki želi priti k njim in ga vprašati in ne nehati spraševati, ki ga želi iskati in ne nehati in želi trkati in ne nehati trkati.

»Našli me bodo tisti, ki me iščejo z vsem svojim srcem.«

»Prebližaj se mi in jaz se ti bom prebližal.«

On je ta, ki nas kliče. Vabi nas na najvišje razodetje in najgloblji odnos z njim, ki je možen v tem umrljivem življenju, na tem umrljivem planetu. Vzemi ga za besedo! Ni veliko ljudi, ki so ga, a ti ga lahko!

Ne sprejmi nadomestkov za Jezusa!

»Sledi mi.«

»Da smo ga spoznali, spoznavamo po tem, če izpolnjujemo njegove zapovedi. Kdor pravi: »Poznam ga,« pa se njegovih zapovedi ne drži, je lažnivec in v njem ni resnice. V tistem pa, ki se drži njegove besede, je Božja ljubezen resnično postala popolna. Po tem spoznavamo, da smo v njem. Kdor pravi, da ostaja v njem, je dolžan tudi sam živeti tako, kakor je živel on.« (I Janez 2:3-6)

Hoja v strinjanju z Jezusom

Glavni namen teh strani je, da se ponovno utemeljimo v tem, kdo Jezus je. Kdo je ta mož, ki mu sledimo. Ali je to življenska pot, po kateri hodimo, ali je to pot, oseba z imenom Jezus? Veruj v dobro novico: čeprav vsa tvoja dobra dela, pravilne doktrine in religiozne izkušnje ne morejo odpreti poti, Jezus sam je tvoja pot.

Toda prosim, ne naredi napake; to je zelo pomembno, slediti poti, osebi Jezusu, bo pomenilo imeti način življenja. Kot pravi Sveto Pismo: »Kako lahko dva hodita skupaj, če se ne strinjata?«

»Sledil ti bom, kamorkoli boš šel.«

»No, ali se zavedaš, da imajo lisice brloge in ptice neba gnezda, Sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslonil?« Ali razumeš, da bo z odločitvijo, ki jo narediš, če mi želiš slediti kamorkoli grem, tam določena lastnost življenja? Ne moreš razumeti drugače: ne boš imel udobnega življenja, zato ker Sin človekov nima, kamor bi si naslonil glavo. Ni nujno, da boš imel kraj, ki ga imenuješ dom.

Oče naše vere, Abraham, je bil romar od začetka do konca. Kako bi ti bilo vseč živeti v šotoru 80 let? In prav tako je tu tudi nekaj težkih stvari, ki pridejo s tem, da sledimo romarju Jezusu. Moraš se strinjati s tem in se odločiti: »Ja, želim slediti Jagnju, kamor koli gre. Vseeno mi je, kaj se zgodi. Ni važno, kaj me bo stalo. Vidim tega, ki hodi po vodi, z zapovedjo pomiri naurje, z besedo zbudi mrtve, vzdigne svoje oči

k nebesom, kot da res pozna Očeta in izraža prijaznost, čistost misli, pravičnost, ljubezen in modrost. Hej, tega je vredno poznati! Vredno se je družiti z njim. Jaz želim narediti to, kar on pravi. Očitno ve, kaj se dogaja. Ve, za kaj gre v tej igri. Ta ve in jaz mu želim slediti. Jaz želim biti, kjer je on.

In zdaj, s časom, ki mu slediš, se bo tvoje življenje razvilo v način življenja, ki je kot njegov. To je edino smiselno. Kot pravi Janez: »Kdor pravi, da živi v njem, mora hoditi, kot je Jezus hodil.« Vem, da bi veliko ljudi hotelo drugače. Hoteli bi živeti 'po svoje'. »Želim slediti Jezusu, a nočem hoditi, kot je on hodil. Jaz mu želim slediti drugače.« Tako kot je Pavel prerokoval, da se bo zgodilo, je to mišljenje zelo popularno. Govoril je, da bo veliko ljudi skupaj s svojimi učitelji, priznavalo krščanstvo, ki ne zahteva življenja, kot ga je Jezus živel. »Lahko slediš Jezusu tudi, če gre on na vzhod in ti na zahod.« In jaz ti predlagam, da je slediti Jezusu nekaj veliko bolj praktično kot tako mišljenje. Ti greš, kamor je on šel, živiš, kot je on živel, misliš, kot je on mislil, govoriš, kot je on govoril, razsojaš, kot je on razsojal, moliš, kot je on molil, ljubiš, kot je on ljubil in živiš v pravičnosti, v kateri je on sam živel.

Jaz ne poznam nobenega drugačnega načina! Vsaj ne morem najti nobenega v svojem Svetem Pismu. Ko gledaš na življenje apostolov in na življenje, ki so ga posredovali drugim, vidiš, da so »pričevali z veliko močjo« in »velika milost je bila nad njimi«. Evangelij je neposredno spremljala imenitnost življenja. Oznanjali so ga kot »visoko povišanega«, kot »Kralja kraljev in Gospoda gospodov«, kot »čudovitega svetovalca«, kot »Princa miru« in kot obljubljenega mesijo, ki je moral priti na zemljo. Kaj je bil rezultat takega oznanjanja? Življenja so postala kot njegovo življenje. Verniki so želeli živeti 'po njegovo', zato ker on ve, kaj je 'prav'. On ve, kaj osrečuje Očeta, kako odnosi delujejo in kako je treba videti materialni svet in nevidni svet. Jezus je vedel takrat in Jezus ve danes. On ve, kako stvari delujejo.

Slediti mu pomeni, da misliš, kot je on mislil, hodiš, kot je on hodil, sovražiš, kar je on sovražil, ljubiš, kar je on ljubil, zavračaš, kar je on zavračal in si jezen na to, zaradi česar je on jezen. Ni drugega krščanstva.

»Ko učenec dokonča vse študije, postane kot njegov učitelj.«

»Jaz sem pot, resnica in življenje.«

»Pridi in mi sledi.«

Krščanstvo niso le ideje. Ne gre za zunanost. Gre za preprosto hojo z Gospodarjem in za to, da primemo pod roko kogarkoli, ki želi hoditi po isti poti.

»Vsi mi, ki z odgrnjenim obrazom motrimo Gospodovo veličastvo – kakor bi odsevala v ogledalu –, se spreminjamo v isto podobo, iz veličanstva v veličanstvo.« Resnična sprememba se zgodi kor zares pogledamo vanj in »kličemo Gospodovo ime.« Ne mislim na nek psihološki trik, kjer znova in znova kot mantra poješ slavno pesem in ne misliš na nič in doživljaš izventelesno izkušnjo. Krščanstvo je 'naveliko-odprte-oči', 'moje-celotno-srce-duša-moč' izkušnja z Jezusom, njegovim učenjem in njegovim načinom življenja. Je praktično, dnevno življenje teh stvari.

U inkovito in stvarno

»Poznati Kristusa« ni nekakšen abstrakten izraz. Je učinkovito in stvarno. Je resnično; ni namišljeno. Poznati Kristusa je stvarno. Ima videz. Ima viden rezultat. Poznati Kristusa je učinkovito. Je dinamično; ne leži v neki mirujoči obliki.

Skala, ki leži na skalni polici, ima potencialno energijo. Tam je moč. Trenutno ne dela ničesar, a ima moč, da zmečka avtomobil. Tako dejanje zahteva veliko moči! Skala ne gleda, kot da kaj dela, a ima potencialno moč. Premakne se za nekaj centimetrov in zmečka BMW v obliko palačinke. To je ogromna, silna moč. Podobno je, če se zanašamo na Kristusa, potencialna energija v vsakem koraku, ki ga naredimo. Mogoče stojimo pri miru, čisto tiho in le opazujemo. A v sebi imamo toliko moči kot skala na polici. V sebi imamo življenje, potencialno energijo, ki nam dovoli, da slišimo Boga in besede, ki jih trenutno govori. Kot je Pavel opisal v 2. pismu Korintčanom, duhovni dojenčki tega ne morejo narediti. A ti, ki so zreli, lahko slišijo, vidijo in razumejo. Prav tako kot tvoj duh ve, kako se počutiš ta trenutek, ne glede na to, ali imaš dvom ali strah, skeptičnost ali brezup, ali pa so tvoje oči uprte proti nebesom in gledajo Jezusa Kristusa kot svoje edino merilo in kot svoj potencial, ko hodiš v veri, prav tako Božji Duh ve svojo trenutno misel in občutek. In Pavel je rekel, da mi imamo tega duha v sebi. Lahko postanemo takšni. Poglej si v svetem pismu; 1. pismo Korintčanom. Je del te stvari, ki ji pravimo krščanstvo.

V življenju z Jezusom je substanca. Je dinamično. Gre za proces poslušanja, dinamiko, ki je večja kot le sledenje zakonom in življenju

po določen načinu ali pa druženju okoli 'pravih' ljudi. Te zunanosti res niso predmet razprave. Naše življenje ne temelji na idejah ali ciljnih, ki imajo videz krščanstva. Mi moramo poslušati. V Jezusu, verujemo v Očeta, ki »delo do zdaj«. Govorimo, kar slišimo Očeta govoriti in delamo, kar ga vidimo delati. Ne gre za to, da imeti sposobnost njega slišati leži na nas, ampak gre zato, da mi počivamo v Jezusu. Učinkovito, stvarno življenje, ki ga je on živel, postane naše.

»Kristus v vas, upanje slave.« Prav tako kot je Jezus govoril le to, kar je slišal Očeta govoriti in je delal le to, kar je videl njega delati, prav taka je tudi usoda teh, ki mu sledijo.

Ljubezen do lu i

»Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krstite jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal!« To ni religiozno. Jezus ni bil religiozen, ko nam je zapovedal, da naj učimo druge izpolnjevati vse njegove zapovedi. To je preprosto Jezus, ki ve, kako narediti ta svet, da bi deloval v pravo smer. On pravi: »Tu je moj način. Hodi po tej poti. Oddvoji se od sveta. Nehaj se prilagajati temu svetu. Kakšno druženje ima luč s temo?« Pokazal nam je življenje, ki ni imelo nič skupnega s temo. Družil se je z očetom in s temi, ki so ljubili luč. Ne s temi, ki so bili popolni, ampak s temi, ki so ljubili luč.

»To je odločba, nekateri ljubijo luč, drugi ne.« (Janez 3) To je merilo. Ne popolnost. Ne imeti popolno razumevanje vsake stvari ali pa popolno znanje ali celo imeti popolno uporabo vseh stvari. Ne, Jezus je za ljudmi, ki ljubijo luč. To so ljudje, ki jih pritegne k sebi. A ne more pomagati tem, ki nočejo priti k luči. Če oseba ne ljubi luči, a je najprijaznejša oseba na svetu in ima polno čudovitih lasnosti, ta oseba nima upanja. In po drugi strani, največji butec na svetu, ki vsak dan dela polno napak, a je ponižen in ljubi luč in je voljan »priti na luč, tako da bodo njegova dela razodeta«, ima vse upanje. Hoče hoditi v miru in svobodi. Vseeno mu je, kaj ljudje mislijo, nima strahu pred človekom. Raje bi bil 'prav' pred Bogom, kot pa imel ljudi, ki ga spoštujejo in ga imajo za svetega in čudovitega. Sam ve, da to tako ali tako ni res o njem!

Spodbujam te, da si vzameš ta standard. Ti, ki ljubijo luč, so tisti, ki bodo hodili z Bogom in se bodo družili z njim. Družili se bodo z njim, ki živi v večnosti in ki se družijo s svojimi brati in sestrami v popolni radosti.

Zvestoba v majhnih stvareh

»Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost. Podvrzite se torej Bogu, hudiču pa se uprite in bo od vas pobegnil. Približajte se Bogu in se vam bo približal.« (Jakob 4:6-8)

Invenstiranje, ki ga moramo narediti, je v to vrstico. Mora priti čas, ko razumemo, da čeprav so stvari, ki jih naredimo, mislimo, rečemo in odnos, ki ga imamo narejene v tem svetu, so v resnici stvari nevidnega sveta. Če se pritožujem nekomu, o drugi osebi ali o neki stvari je lahko misliti, da je to stvar le med mano in njim.

A to ni res!

»Podvrzite se torej Bogu.« »Hudiču pa se uprite.« In ko boš to delal, se boš bližal Bogu, in on se bo bližal tebi. Če boš bežal proč od teh grdih odnosov, če se boš uprl tisti slabi odločitvi ali tisti slabi dejavnosti, tisti besedi ali pa skušnjavi, da si hladen, ko sam veš bolje, če se boš uprl tem stvarim, ki niso kot Jezus, potem se ti bo Bog približal. Zahtevaj od sebe: »Ne bom pustil, da te besede pridejo iz mojih ust. To niso le stvari med mano in tabo. Če rečem kaj proti tebi komu drugemu ali pa tudi če tarnam sam pri sebi ali pa sem hladen do tebe - v bistvu kradem sebi priložnost, da se približam Bogu.«

»Podvrzite se torej Bogu.« »Hudiču pa se uprite.« Približal se boš Bogu, in on se bo približal tebi. Vidiš, velikokrat smo se oropali. Zadušili smo življenje Boga. Potrli smo Duha in ugasnili ogenj. Medtem ko se mu nismo podredili v srcu in se mu tako nismo približali, smo dovolili, da so nas stvari, za katere smo mislili, da so nepomembne, oropale njega. »Moja pravica, da se izrazim kot svobodni državljan.« A v procesu se nikoli nismo vprašali: »Kaj Bog misli o tem odnosu? Ali je to res način, kako bi Jezus ravnal?« In zato, ker smo oskrunili Božjega duha v odnosu, ki smo ga imeli, v dejanju, ki smo ga storili, ali pa v spregovorjeni besedi, smo se oddaljili od njega. Če se ne podredimo njemu in njegovim potem, potem se oddaljujemo od njega in si zapravljamo vsako priložnost, da se on bliža nam.

Zato si zapomni, da so majhne stvari res pomembne. Stvari, pri katerih si ti v nadzoru, so stvari, ki so najbolj pomembne. Velike svetovne afere so včasih preveč oddaljene. A dejstvo je, da naše usode ne odločijo svetovne afere. Odločijo jo majhne stvari.

»No, samo malo bom prelomila svojo vest. Oblekla si bom tako oblačilo in imela tak make up in si uredila lase na tak način. Na koncu bom šla čez mejo nečesa, kar vem, da je v mojem srcu – nihče se ne more odločiti namesto mene – jaz vem v svojem srcu, da je to samovšečnost. A bom vseeno to naredila. Imam dober razlog.« In ko prekršimo te meje, kar koli že so, za kakršno koli temo že gre, užalostimo Duha in si krademo nekaj, kar bi lahko bilo veliko bolje in bogatejše kot to, kar trenutno doživljamo.

Približaj se Bogu! Rekel je »Poskušaj in me vidi. Če boš žrtvoval te stvari zaradi mene – poskušaj – videl boš, če bom odprl vsa vrata nebes in te bom obsijal.« Poskušaj. Kar koli imaš sedaj, bi lahko imel desetkrat več. Obljubljam ti, desetkrat večja realnost v tvojem življenju, desetkrat večja globina v tvojem odnosu z Jezusom. Ni meja! Stvari, ki ti jih trenutno kaže Sveti Duh, so stvari, za katerimi lahko greš. Sooči se s temi stvarmi, ki te motijo v tvoji zavesti. Stvari, ki si jih rekel ali naredil na način, ki niso zadovoljile Jezusa. Mogoče si užalil brata, izbral si bližnico, rekel prazno besedo, se smejal grobi šali ali neumni stvari. Stvari, na katere te Sveti Duh spomni, naredi jih prav! Imej s Svetim Duhom zelo kratek seznam! Bog bo to spoštoval. Vzel te bo dalje, kot si si lahko predstavljal ali za to vprašal.

Ne moja volja

Sam Jezus je bil skušan. Jezus je rekel: »Ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi.« Imel je nesoglasje z Očetom. Če ti rečem: »Naredil bom tvojo voljo, namesto svoje,« to pomeni, da sva imela nesoglasje in da se jaz podrejam tebi. To je edino, kar ta vrstica lahko pomeni! Imela sva drugačno mnenje, drugačno odločitev, ki sva jo hotela narediti in jaz se podrejam tvoji odločitvi. Značilnost življenja v Jezusu ni brez konflikta. V pismu Galačanom 5, pred razpravo o sadovih Duha, nam Pavel pravi, da se meso in duh bojujeta med seboj. Boj je med mesom in duhom. Kot v Rimljanih 8 pravi, da če daš svoj um silam teme, potem boš umrl. A če nasprotno, daš svoj um Duhu, potem boš živel. Pred nami je priložnost, da lahko imamo življenje, ki je resnično življenje.

Bitka se resnično dogaja. »Uprite se hudiču, in bo od vas pobegnil.«

»Nadenite si celotno Božjo bojno opremo, da se boste mogli upirati hudičevim zvijačam.«

»Gradite na skali, ki je poslušnost Jezusu, da ko navihita pride, boste lahko stali.«

Proces je v tem, ko verjamemo Jezusu in stojimo ob njegovi resnici, delujemo v življenju, ki ga je on živel in živimo v resnici, ki jo je on učil. Zato, ker ga ljubimo, se bližamo njemu in njegovim potem. Zato, ker želimo hoditi z njim, hodimo v strinjanju z njim in ne delamo po svojih poteh. Jezus je pot. Ko imamo nesoglasje, tečemo k njemu. Kadar koli imamo konflikt, mu podredimo svojo voljo. Imeli bomo konflikte, a vsakič se podredimo njegovi roki.

»V njegovi luči vse ostalo postalo temno.« Ko ga gledamo, se spreminjamo iz slave v slavo. Če se mu podredimo, potem bo njegovo življenje teklo iz nas.

Odzivaj se mu!

Pri sledenju za Jezusom ne gre zato, da molimo, sedimo pri miru in meditiramo. Jezus ni bil tak, ali ne? Ali je le strmel in meditiral? No, Jezus je standard! Ponovno: »Kdor trdi, da živi v njem, mora hoditi, kot je hodil on.« Tako da proces sledenja Jezusu ni stvar neaktivnosti in ni stvar delovanja našega duhovnega bitja.

Spomni se, da je Jezus rekel: »Ne delam ničesar, kar ne vidim Očeta delati. Delam le to, kar Oče dela preko mene.« Čeprav vedno v miru, je bil Jezus zelo zaposlena oseba. Spremenil je veliko življenj. In dva tisoč let kasneje še vedno spreminja življenja. Ni vprašanja, da je Jezus bil in še vedno je delavec. A vse, kar je naredil, je le rezultat tega, kar je Oče delal. Jezus si ni sposodil idej, konceptov, doktrin in pripomb iz Svetega Pisma in se jih nato hudo trudil izvršiti s prekrižanimi prsti, tako da bo Oče tam gori nekje zadovoljen. To ni bilo njegovo življenje. Bilo je poslušanje in odzivanje. Žrtvovanje ne pride s tem, da smo 'obvezani'. Žrtvovanje pride s poslušanjem Njegovega glasu in s tem, da se zaupamo njegovi roki. S financami, časom, telefonskim klicem, opravičilom, ki ga nočeš dati. Ko sledimo Jezusu, on »po svojem blagohotnem načrtu udejanja v vas hotenje in delovanje.«

Spoznavanje Božje volje

Kako to, »da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všečno in popolno?« »Darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev,« in »Nikar se ne prilagajajte temu svetu« in tako boste »Preobraženi z obnovo svojega uma.« (Rimljani 12:1-2)

Če želimo biti eno z Jezusom in v enotnosti z njegovo voljo, potem se moramo nehati stegovati po stvareh tega sveta. Moramo poslušati. In ko tako delamo, bomo »preobraženi«. S tem, da gledamo v njegov obraz, darujemo svoja telesa v živo daritev, in s tem, da zavračamo biti takšni, kot svet izgleda, ali se obnašati, kot se svet obnaša, ali pa govoriti, kot svet govori, in ceniti stvari, ki jih svet ceni. Če cenimo CD-player, kot ga ceni svet, potem ne bomo mogli razložiti, kaj je dobra, njemu všečna in popolna volja. Če cenimo avto, kot ga ceni svet, potem ne bomo mogli slišati Boga. Če cenimo svoj izgled, kot svet ceni svoj izgled, potem ne bomo mogli slišati Boga. Če se stegujemo po malikih tega sveta, si krademo sposobnosti hoje v enotnosti z njim. Učimo se počitka v njem, ko nas muči apetit mesa. Počivamo, ko nam mnenja ljudi nasprotujejo, ko izgleda, da se bo naš svet sesul pod človekovim sovraštvom ali pa pod našimi lastnimi napakami. Če bomo našli svoje življenje in upanje v njem, ko se te stvari bojujejo proti nam, potem bomo imeli mir, resnico, zmago, zrelost in rast.

Bog bo »obrnil vse za dobro«, če ga boš ljubil in se tesno držal blizu njegovih namenov. Če se ga boš tesno držal, tudi ko narediš napake, te bo dvignil k sebi in bo obrnil vse, kar je sovražnik namenil za tvoje slabo v dobro. Naredil bo slabosti tvoje preteklosti v čvrstost tvoje prihodnosti. Prav tisto stvar, ki jo je hudič namenil za tvoje uničenje, bo Bog vzel za stvar, s katero boš ti uničil hudiča. In to se bo zgodilo, ko boš pomagal drugim ljudem okoli tebe, jih dvignil v veri in boš postal občutljiv na stvari, katerih drugi ne bi nikoli videli.

Naj Bog bo tvoje upanje, tvoja skala, tvoja trdnjava, tvoja pečina, tvoja resnica, tvoja pot, tvoj kruh, tvoje življenje in tvoja luč. Naj ti bo on vse te stvari v trenutku, ko padeš, v trenutku skušnjave in ko se svet podira pod tvojimi noagami. Najdi v njem svoje zaupanje, svojo pravičnost, svoje razodetje, svoje odrešenje. Ne bo ti v nobeno nevarnost, če ti bo on postal vse te stvari in se ga boš držal in mu veroval z vsem svojim srcem, zato ker je obljubil, zato ker je »da in amen« in zato, ker drži ključ smrti in pekla. In potem se te ne bo moglo nič dotakniti! Postal boš »stanovit in nepremičen«. »Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?«

Ali lahko vidiš to, o čem govorim? Ali lahko bežno zagledaš vse to? On je naše življenje!

Dobro nasproti hudemu, življenje nasproti smrti?

Sledenje Jezusu je vedno pomenilo sledenje življenju in ne biti sodnik med dobrim in slabim. Za večino množice, ki se je družila okoli njega, je bil Jezus dober, ko je nahranil tisoče in slab, ko je zahteval, da jejo njegovo meso. Iz naravnega stališča so imeli prav. Seveda je dobro nahraniti lačne in seveda je slabo, neokusno, vulgarno, na robu megalomanije zahtevati, da se drugi hranijo od tebe. In tako je Jezusova popularnost rasla in padala, ko ga je množica sodila najprej kot dobrega in nato kot slabega. A resnični Jezusovi učenci so se odločili na drugačen način. Ko so se vsi drugi obrnili proč od njegovih težkih lekcij in jim je Jezus dal prosto pot, je Peter za vse povzel: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš!« Le tisti, ki se odločijo na osnovi življenja, bodo sledili Jezusu do konca.

Skoraj vsak, ki pozna Sveto Pismo, lahko po svoje razloči med dobrim in slabim. Zaradi tega imamo samo v ZDA na stotine denominacij in veliko število okultov. Glede na svojo osebnost, ambicioznost in nadarjenost ima vsak svoje merilo za razločevanje med dobrim in slabim. Mogoče nekdo zgradi celotno denominacijo okoli določene teme, npr. mesije, samo zato, ker je dar enega človeka. Poudarja ta dar in cela skupina ljudi se zbere okoli njega. In na koncu oni zastopajo mesijo. Druga skupina se osredotoči na odrešenje, spet druga na čudeže... Lahko greš po listu denominacij in vidiš, na kaj se je vsaka posamezna skupina vernikov osredotočila in kaj poudarjajo kot najbolj pomemben karakter krščanstva. Center je na stvari, ki jo Kristus daje in ne na Kristusu samem!

Toda samostojno dojetje med tem, kaj je dobro in slabo, ne bo vodilo osebe, da hodi po Božjem Duhu. Ko taka oseba sreča prvič nove vernike in ne ve ničesar o njihovi doktrini, ona ne preišče njihovega rodoslovja, da vidi, v kateri denominaciji so odraščali ali pa jih sprašuje o teološkem znanju, da vidi, če verujejo čisto 'pravo' stvar. Vernik, ki je voden po duhu, ne gleda, kaj je 'dobro' ali 'slabo', ampak kaj je življenje in smrt. Vse podrobnosti doktrin ali verovanj se bodo razvile, če oba vernika hodita v življenju. Prevečkrat imamo strah v srcu, da če vidimo nekaj, kar ne izgleda nam 'dobro', npr. mogoče neka doktrina, začnemo kritizirati to stvar in zgradimo zid okoli nje. A v resnici - edina prava stvar je življenje in smrt, saj vse ostalo lahko razrešimo.

Če razvijamo stvari iz življenja, potem lahko rešimo kar koli, vsako razliko v doktrini, teologiji ali nauku o zadnjih rečeh človeštva. Kot je

2000 let pokazalo, ne bomo mogli nič rešiti, če vsak vztraja pri tem, da ima pravilno mišljenje in veruje čisto pravo stvar in dela natančno to, kar je prav. Ne more biti pravega strinjanja na taki podlagi. Če želiš jesti od drevesa dobrega in slabega - ta doktrina in ta denominacija in teološka superstruktura, vse to je prav in ta nauk o tolmačenju tekstov je pravilen način ravnanja Svetega Pisma, potem boš umrl in boš povzročil, da tudi drugi umrejo.

In zdaj, naj rečem tudi to: Če boš deloval iz življenja, potem boš živel, videl in šel za življenjem in boš položil svoje življenje za to, kar zaznavaš, da ima Kristusovo življenje in njegovo aromo. Vse ostalo bo ogabno. Ne moreš se družiti s tem, kar ni življenje, ne glede na to, kako intelektualno pravilno izgleda. In tedaj boš ugotovil, da imaš veliko sovražnikov. Pravzaprav ti dam tri leta, če boš zares živel po drevesu življenja, dokler ne boš umorjen. Nekdo, ki je ljubil kot Jezus in se dokazal, kot se je on dokazal, je ostal le 36. mesecev, preden je bil umorjen za življenje, ki ga je živel. Ni sodil ljudi glede na njihov nauk tolmačenja Svetega Pisma. Ni sodil ljudi glede na njihovo teologijo. Ni veliko govoril o teh svareh. Glede določenih osnov je rekel: »Mimogrede, fantje, obstaja vstajanje od mrtvih. Kmalu vam bom to dokazal.« Na tej točki je popravil saduceje. Ni bilo popolne pomankljivosti doktrinskih navodil, a zagotovo to ni bil njegov cilj, ko je šel skozi svoje dnevno življenje.

Stvar, za katero je šel Jezus, je bilo *življenje*. Kar je bilo življenje, je lahko povzel v pravilno doktrino. Gospod sobote je bil, s svojimi učenci, voljen hoditi definicijo sobote. Večina ljudi, ki so pravilno razčlenili Božjo besedo v originalni hebrejščini in so se zelo pozorno držali sobote, so umrli v svojem grehu in šli v pekel. Zaradi svoje želje po hrani od drevesa znanja so zavrnilo življenje. Vneto so študirali Pisma, misleč, da bo to ustvarilo življenje. A to ni ustvarilo življenja! Jezus je bil življenje. Pisci in učitelji zakona so umrli v svojem grehu zato, ker jim je Jezus preprosto povedal, ker so zavrnilo Božji namen za svoje življenje.

Če se nikoli ne naučis ničesar drugega, nauči se razločevati med življenjem in smrtjo. Če boš sodil ljudi glede na dobro ali slabo, pravilno ali napačno, potem boš zavrnil nekaj ljudi, ki so zelo dragi Bogu in objel ljudi, ki so gnus Bogu. In po drugi strani, če želiš dišavo življenja, sladko dišavo Kristusovega življenja, potem ko hodiš skupaj z ljudmi, lahko odrešiš vse, ker imajo vsi enako srce. Vsak ljubi Božjo besedo in

Boga besede in skupaj boste hodili skozi potovanje, videli lilijo v dolini, saronko narciso in cedre Libanona. Užival boš to stvar, ki ji pravijo teologija, rasel v razumevanju bogatih globin Kristusa. Ljubil boš te stvari. Premlel jih boš hitro. Bo tvoj zajtrk, kosilo, večerja in polnočni prekrizek, vse skupaj. Dogodivščina ljubezni in življenja. A poskušaj narediti to z nekom, ki je od drevesa znanja in boš raztrgan na kose. Ne bo dolgo in boš videl, da je nemogoče hoditi s takim človekom, ne glede na to, kako pravilna je njihova doktrina.

Tu potegni linije – raje v duhu, kot pa v mesu. Potegni linije okoli dišave Kristusa. Našel boš, da se je nemogoče združiti z osebo, ki ima 47.000 čudovitih lasnosti, a veš, da nekaj manjka. Po drugi strani boš videl, da oseba, ki nima 47 stvari prav o sebi, a vseeno lahko nekaj vohaš, glede na to, kako ta oseba živi svoje življenje. Ko pride do zapreke, ga boš videl upreti svoj prijeten, nedolžni, svež obraz k Jezusu na preprost način. Raje se ugrizne v usta, kot pa da bi godrnjal, in ko je soočen s težavo se s solzami v očeh nasmehne in se obrne na Jezusa. Hej, lahko najdemo rešitev za teologijo, če oseba res hoče živeti v Jezusu, če je Jezus njegovo življenje in njegovo vse.

»Ko se bo prikazal Kristus, vaše življenje...«

»...te, ki hrepenijo po njegovem ponovnem prihodu...«

Lahko najdemo rešitev za nauk o zadnjih stvareh človestva, dokler vsi mi hrepenimo po njegovem prihodu. Vsi smo zavzeti spremeniti stvari v naših življenjih, ki stojijo med nami in njim. »In vsak, kdor ima to upanje vanj (v njegov ponovni приход), se očiščuje, kakor je tudi on čist.« Skupaj gremo lahko naprej s temi, ki imajo v sebi Kristusovo življenje.

To je temelj odločitve za ali proti druženju z življenjem Kristusa.

Iz slave v slavo

»Verujte mi, da sem jaz v Očetu in Oče v meni; če pa tega ne verujete, verujte zaradi del samih. Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu. Karkoli boste prosili v mojem imenu, bom storil, da bo Oče poveličan v Sinu. Če me boste kaj prosili v mojem imenu, bom jaz to storil.« (Janez 14:11-14)

»Kajti tiste, ki jih je že vnaprej poznal, je tudi vnaprej določil, naj bodo skladni s podobo njegovega Sina, da bi bil ta prvorojenec med mnogimi brati. Tiste, ki jih je vnaprej določil, je tudi poklical; in tiste, ki jih je poklical, je tudi opravičil; tiste pa, ki jih je opravičil, je tudi poveljčal. Kaj bomo torej rekli k vsemu temu? Če je Bog za nas, kdo je zoper nas? On ni prizanesel lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse. Kako nam torej ne bo z njim tudi vsega podaril?« (pismo Rimljanom 8:29-32)

»Gospod je namreč Duh, kjer pa je Gospodov Duh, tam je svoboda. Vsi mi, ki z odgrnjenim obrazom motrimo Gospodovo veličastvo – kakor bi odsevalo v ogledalu –, se spreminjamo v isto podobo, iz veličastva v veličastvo, prav kakor od Gospoda, Duha.« (2. pismo Korintčanom 3:17-18)

»Videli so Petrovo in Janezovo pogumno odkritost; opazili so, da sta preprosta človeka in brez izobrazbe. Čudili so se in so spoznali, da sta se družila z Jezusom.« (Apostolska dela 4:13)

Pomembnost vere

Tvoja omejenost kot otroka Boga v smislu nadnaravnega življenja in uspeha, ki izžareva iz tebe, kjer se demoni tresejo, ko stopiš v sobo, ni odvisna od tvojega otroštva, tvojega intelekta, tvojega talenta ali tvoje izkušnje. Jezus je rekel: »Naj ti bo storjeno po tvoji veri.« Koliko veruješ Bogu, je to, kar sprosti moč Boga, ki spremeni vidni in nevidni svet. » ...bi rekli tej gori in ne dvomili: ›Prestavi se od tod tja!‹«

In no, kaj ima vse to s tem, kako si se odrezal na mednarodnem tekmovanju vodenja? »Če rečeš čisto prave besede, lahko spraviš goro v jok, lahko narediš, da se gora sesuje ali pa da se počuti krivo.« Ali vidiš, da vse to nima nič z zunanostjo talentov ali izkušnjo ali pa pametjo. Ne v Jezusovem svetu! Podrobno nam je to pokazal, s tem, da je vzel en kup ribičev brez izobrazbe in jih pripeljal do točke, kjer so spremenili cel planet. Zgradil je sveto mesto na dvanajstih apostolih jagnjeta, en kup zavrjnencev, dvanajst fantov, ki ne bi nikoli uspeli v poslovnem svetu. Ampak je spremenil njihovo osebnost. Spremenil je njihov pogled na svet. Niso imeli izkušenj, pameti, izobrazbe ali talenta, ki bi nam dal verjeti, da so to ljudje, ki bodo postali stebri te stvari, ki ji pravimo krščanstvo. A Jezus je spremenil njihov svet uspeha in jih pripeljal na točko velike časti tako pred božjim prestolom kot pred človekom.

Je še veliko takih čudežov, ki še čakajo, da se zgodijo! Sramežljiva oseba, ki bo pozabila, da je bilo to kdaj res o njej. Oseba, ki se nima za

pametno, a dojemata globoke skrivnosti Boga. Mogoče še vedno ne ve, kaj $E=mc^2$ pomeni in ji je vseeno. A kot pravi Pavel v 2. Korintčanih, so globoke skrivnosti Boga po duhu razodete notranjemu človeku. Kristus živi v naših srcih in nas privlači k božji prisotnosti, tako da nam lahko prišepne skrivnosti Boga. Zakaj? Zato, ker smo njegovi prijatelji. Zato, ker smo položili svoje življenje pred njim in mu zaupali v veri in nas lahko uporabi kot sklede njegovega božjega življenja in njegove božje modrosti. To je stvar za nas - *postati* te sklede in ne stvar zaslužiti te stvari.

Hočem, da vidiš, da ni omejenosti v tem, kar Bog lahko naredi. Ne tvoja osbnost, ne to, kako si 'narejen', ne tvoj potencial uspeha v poslovnem ali akademskem svetu. To, kar lahko narediš v vidnem svetu, je popolnoma neznačilno. Ne morem te prepričati, kako neznačilno je, da imaš odličen intelekt ali odlično osebnost ali pa zanič intelekt in slabo osebnost. Velike značilnosti za vodenje ali male, slabe vodilne značilnosti, vse to je tako zelo nepomembno za to, kar želiš narediti v večnem kraljestvu našega živega Boga.

Vera je pomembna. Ali veruješ v božje obljube? Ali veruješ njemu? Ali je Kristus tvoje vse? Ali samo dodajaš Kristusa temu, kar delaš? Ali izkoriščaš Kristusa, da dela stvari zate ali je Kristus tvoje vse v vsem?

Če je Kristus tvoje življenje, potem nisi omejen glede na kožo, ki jo nosiš. Nisi omejen na svoje možgane, ki so med tvojimi ušesi. Tvoja edina meja je, koliko zaupaš obljubam Boga in veruješ, da je Bog izpolnil vsako izmed njih.

Ne gre zato, da je Bog nekaj rekel in nam vrgel dol zapise. Bog ni vrgel teh obljub od neke daleč proč in tako upal, da jim bomo mi z razumnostjo verjeli. Izpolnil jih je v svojem sinu, Jezusu! Ali lahko vidiš, da je on hodil po vodi? Ali lahko vidiš, da je končal svoja hojo po svetu s temi besedami:

»Jaz sem pot in resnica in življenje. Tudi ti lahko prideš k Očetu, če prideš preko mene. Delal boš večje čudeže kot jaz, zato ker sem jaz tu, da ti pokažem Očeta in ti demonstriram, kaj je lahko tvoja identiteta v njem. Jaz sem pot. Če boš skrnil svoje življenje v meni in boš dovolil, da sem odgovor na vsako vprašanje o tem, kdo si in kaj lahko narediš, in če boš ubogal moje zapovedi in začneš s to zapovedjo prav zdaj, potem bo vse, kar boš vprašal v mojem imenu, narejeno.

Jezus ne dela praznih obljub. Ko je hodil po vodi, dvignil mrtve od mrtvih, dal vid slepim in osramotil modrost modrih, je pokazal preprostost mesa in krvi, ki je skrita v poti k Očetu. Veruj v tega, ki ga je poslal Oče in dovoli, da je Jezus vsak tvoj odgovor.

Če imaš 'polomijo v komunikaciji' (tako bomo to klicali) v zakonu ali med sostanovalci, stopi korak nazaj in poglej, kaj točno se dogaja. Spomni se, kdo v resnici si, ko si skupaj z Očetom in Sinom in Svetim duhom. Stopi korak nazaj in se nasmej zato, ker vidiš, kaj je Jezus tebi. Tvoja frustracija se zdi nepomembna v primerjavi z realnostjo, ali ne? Impulz, da se grešno odzoveš, se je zdel tako močan, a ta moč je le navidezna v primerjavi z njim, ki živi v tebi. Štej se mrtvega greha zato, ker si mrtev greha. Če si v Kristusu Jezusu, potem si mrtev greha. In zato se lahko šteješ tako. To ni igra uma, to je dejstvo. Če želiš verjeti prividu in ignorirati realnost, potem lahko to narediš, a živeti tako življenje te ne bo nikoli zadovoljilo. Nisi več suženj greha. Poglej si - v Rimljanih 6. Nisi suženj. Ni ti treba ostati pritoževalec ali nergač, ni ti treba biti len ali pohoten. Svoboden si! Svoboden si - kot Jezus!

Ali si svoboden?

Ali je Jezus svoboden? Trpel je, ja, ampak ali je svoboden? Ja, je svoboden in ti si enako svoboden, če veruješ vanj.

Genetična sprememba se je zgodila v tebi. Sprememba kot iz gosenice v metulja. 'Metamorfoza' je beseda, ki jo je Sveti duh izbral, da bi opisal tvoj prehod iz enega kraljestva v drugega. Nekaj čudežnega se je zgodilo, ponovno si bil rojen. Vsak, ki je ponovno rojen, rojen iz Jezusove krvi, po besedi njegovega pričevanja, po odklonitvi, da bi ljubil svoje življenje vse do tega, da se ni skrnil pred smrtjo, ima enake značilnosti in to je tisto novo stvarstvo. Obujen si bil, da bi hodil 'po novem življenju'. Ni ti treba živeti, kot ostali živijo!

Prenavljanje uma

»Ta je podoba nevidnega Boga, prvorojenec vsega stvarstva, kajti v njem je bilo ustvarjeno vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji, vidne in nevidne stvari, tako prestoli kakor gospostva, tako vladarstva kakor oblasti. Vse je bilo ustvarjeno po njem in zanj. On je obstajal pred vsemi stvarmi in v njem je utemeljeno vse in on je glava telesa, to je Cerkve. On je začetek, prvorojenec med mrtvimi, tako da je postal prvi med vsemi stvarmi. Bog je namreč hotel, da se je v njem naseli vsa polnost in da je po

njem spravi s sabo vse stvarstvo, saj je s krvjo njegovega križa, se pravi po njem, pomiril, kar je na zemlji in kar je v nebesih.» (Kološanom 1:15-20)

Ali imaš kakršen koli dvom o svojem duhovnem potencialu, ko vidiš, da ta oseba, Sveti Duh, ki je opisan vzor, živi v tebi? Ponovno v zelo resnem smislu premisli o dejstvu in za trenutek pozabi na vse svoje napake v preteklosti. Pozabi na to, kaj naj bi bil tvoj potencial v mesu, na to, kar ti je poslovni in akademski svet povedal. Če ne bi bilo akademskega ali poslovnega sveta, ki te zatira, in ne bi bilo pokvarjenih ljudi, nevernikov, ki so okoli tebe in te zatirajo in žalijo, in vse, kar bi imel, bi bila Božja beseda, potem bi ti bil čisto drugačna oseba. Bil bi spreobrnjen v osebo, ki vsrkava, razume in hodi v polnosti teh stvari, o katerih govorimo.

Naše izkušnje, od naših staršev in naših vrstnikov v osnovni šoli in vse do danes so imele neskončen vpliv na to, kako gledamo na življenje. Če bi izkoreninil vse, kar je kadar koli vplivalo nate in je oblikovalo tvojo osebnost in kako gledaš nase, če bi izkoreninil vsak majhen delček tega, in vse, kar bi imel, bi bila Božja beseda, ki bi oblikovala tvoje mnenje o sebi, kdo si, kam greš in kaj je smisel tvojega življenja, potem bi bil osupel.

To je to, kar delamo sedaj!

Nehaj se prilagajati temu svetu in bodi spremenjen (preobrazba – enaki proces, ki se je zgodil na gori preobrazbe). »Preobražajte se z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všečno in popolno.« (Rim. 12:1-2)

Prav zdaj iščem prenavljanje svojega uma. Bog nas bo spreobrnil v podobo človeka, ki je stal na gori z Elijom in Mojzesom, katere obleke so bile bele in svetleče kot sonce. To je to, kar se dogaja znotraj tebe, če slišiš, sprejmeš, obdržiš in vztrajaš v božji resnici. In če mečeš ven vse smeti, ki so te dolgo držale sužnja, te zatirale, postavile v kot in te preoblikovale v podobo tega sveta. Naš namen v teh nekaj straneh je nahraniti te z Božjo besedo tako, da lahko zatreš, porineš nazaj in zmečkaš s peto na nogi vse ostale stvari, ki so te oblikovale. Oblikovale to, kar ti misliš, da si, način mišljenja, kako moraš živeti, tako, da vse, kar bo ostalo, je, da vidiš Jezusa v njegovi veličini, svetosti in zvestobi njegove besede. Stati tam in videti le njega kot svojo identiteto, videti to, kdo si in kaj je tvoj potencial: to je krščanstvo. Popolnoma oblikovan v Očetu, preko Očeta in za Očeta v podobi božjega sina.

»V njem so bile ustvarjene vse stvari.« Podrejenost njemu, ki živi v tebi, je tvoja usoda. On te lahko tako popolnoma prevzame, da življenje v tebi vre, živiš v pijanosti od Duha, ki jo je opisal Pavel, v »moči neuničljivega življenja« in v »moči prihodnjega sveta«, kot je opisal avtor Hebrejcev. Ta polnost Malkizadekovega življenja, ki nima začetka ali konca, ta polnost je v tvojih kosteh, to je Kristus, o katerem govorimo. In ti si v njem.

Ni obsodbe v Kristusu!

»Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu.«

Zakaj misliš, da je to res? Zakaj misliš, da je ta citat v Svetem Pismu? Tam ne more biti nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu, zato ker Kristus ni obsojen! Če si v Kristusu Jezusu - če je tvoje življenje skrito v njem, kako potem lahko imaš obsodbo? Če imaš samoobsodbo, je to le dokaz, da Kristus ni tvoje vse v vsem. Do te stopnje si še vedno *ti*, ki dodajaš *njega* k svojem obstoju, namesto, da bi bil ti *izgubljen* v njegovem obstoju. Če je tvoja identiteta biti izgubljen v njem, potem ne moreš imeti obsodbe. Je nemogoče! Je nepredstavljivo! Zato, ker ni obsodbe v Kristusu, ni obsodbe v tebi, to je, če si izgubljen v njem. Če nisi izgubljen v njem, potem boš nihal, omahoval, boš prizadet in boš strahopeten. Šel boš naprej in nazaj. Tvoje napake te bodo kontrolirale. Tvoj uspeh te bo kontroliral. Nепrestano te bo premetavalo. Toda življenje v Kristusu ni podrejeno tem naravnim zakonom uspehov in napak, greha in zmage. Ampak počiva na nespremenljivem karakterju Jezusa Kristusa, ki je »enak včeraj, danes in za vedno.«

To je vera: »ki je bila svetim izročena enkrat za vselej.« Da je Božji sin prišel na svet odpustiti greh in bivati v življenja ljudi. To je »skrivnost, ki je bila skrita pred veki in rodovi in se je zdaj razodela njegovim svetim«, »Kristus v vas, upanje slave.« Nič strahu, nič gledanja nazaj. Vse ostalo, ki ni »Kristus v vas«, je bilo namenjeno, da odpade od tebe kot zapredek od metulja ali pa koža od kače, nekaj, kar je mrtvo in zapuščeno. Živo bitje Kristusa gre naprej, medtem ko je smrt puščena za nami. Buba nič ne pomeni metulju, ali ne? Metulj ne gre nazaj obiskat svoje bube, to ni več njegov dom. Ni več gosnice, zapredek nima več pomena. Kača ne gre nazaj obiskati svojo kožo in ne reče: »No, tu sem bila pa lansko leto.« To niti ni več njeno življenje; nima nič več skupnega s tem.

In takšen je vsak dan za novo stvarstvo, za nekoga, ki je resnično skrit v Kristusu: »Ali je bil to greh! No, puščam ga za sabo. Ne mislim, da je to Jezus in zato ga nočem.« Ali vidiš? To ni naš dom, to ni, kdo mi smo, nima nič z nami. Odvrkli smo ga. Ko hodimo v veri, odvržemo kačino kožo za sabo. Je tam in je le pričevanje Božje milosti. To je vse, kar ostane, ko hodiš v veri in ne po videzu ali pa po mesu.

Ali moraš najti način, kako to živeti? Ali moraš vse analizirati? Ali moraš vse popraviti? Ko sprejmeš Kristusov klic od zgoraj, ali se odzoveš z: »Oo, jaz nikoli ne živim tako. Stokrat sem padel. Nikoli mi ne bo uspelo.« Dokler boš vztrajal v tej drži, boš obupan! Vse svoje življenje boš hodil v polomiji. Ne ostani tam!

In po drugi strani, če si brezskrben, otrpel in nosiš kamnito obleko in ne dovoliš, da te kdor koli prepriča o resnici, tudi nikoli ne boš zrasel. Ni vera v Jezusu reči: »Hej, ne moreš dati to name. Jaz sem svoboden v Jezusu. Meni ni treba ubogati Jezusa. Pozabi te stvari, to je obsodba. Ne obsojaj me ali pa boš ti obsojen.«

Hoja v veri ni stvar samopopravljanja glede na človeško moč. In prav tako ni stvar ignoriranja Jezusovega učenja. Kar ti jaz želim povedati, ne temelji na eni ali drugi od teh stvari. Namesto tega življenje v Jezusu pomeni reči: »Podrejenost Jezusu iz Nazareta; to je moja usoda. Zato, ker je to Jezus, je poslušnost Očetovim zapovedim moja usoda.« S takim srcem lahko sprejmeš prepričanje. »Ja, hočem vedeti. Ljubim resnico! Zato, ker karkoli mi poveš, da izgleda drugače kot Jezus v mojem življenju, verujem, da je moja usoda, da se to spremeni. Povej mi! Ni me treba biti sram. Ni me treba biti strah. Ne moreš me narediti, da se sramujem zato, ker sem v Kristusu Jezusu. Ne moreš me obsoditi zato, ker sem v Kristusu Jezusu. Ne morem pasti! Moja usoda je v njem. Njegova odrešitev je moja odrešitev. Njegova svetost je moja svetost.«

To ne pomeni, da mi ni treba rasti v njegovo podobo, postati popoln, kot je on popoln in se očistiti, kot je on čist. Ko nekdo prinese resnico v moje življenje, se lahko zgodi, da bom potreboval minuto, saj v svojem prvotnem odgovoru bi se lahko hotel malo braniti ali pa se zagovarjati. A če le lahko obrnem to stvar v svojem srcu in le poslušam, kar je bilo rečeno in hodim v veri, ko poslušam, potem lahko rečem: »Če imaš prav, potem hočem to vedeti. Moja usoda je, da sem spreobrnjen. Nočem, da karkoli stoji na poti med tem, kdo lahko postanem. Ne bom pustil, da me racionaliziranje, zagovarjanje, strah, kompromis, kriviti ostale ali pa kar koli drugega zaustavi. Hočem celo svojo usodo.«

Vsak duhovni blagoslov v Kristusu

»Kristus v tebi, upanje slave!«

Zaradi tega blagoslovljenega upanja ni strahu. Ni umikanja. To je srce, s katerim moraš videti življenje, vsak posamezni dan, s tem upanjem v ukeh. In zato se lahko bolj kot kadar koli veseliš. Zato imaš lahko mir, ki prekosi vsako razumevanje ali dojemanje. Zato imaš lahko »neizrekljivo in poveljučano veselje.«

Ne zato, ker te Bog 'magično spremeni' in kar naenkrat hodiš okoli z ogromnim nasmehom, narisanim na obrazu. »Odrešen sem. Imam nasmeh. Vesel sem. Imam radost.« To ni zato, za kar imaš radost, ne zato, ker te je Bog 'prestavil'. Radost imaš zato, ker v svojem notranjem človeku veš, da je polnost Kristusa tvoje vse v vsem. In to je nekaj, za kar se lahko veseliš. Tu je resnični razlog: »Ne moreš me obsoditi, ne moreš me poriniti nazaj v strah. Če zares gledam v Jezusa in skrivam svoje življenje v njem, vidim, da je tam varnost in mir, ki mi ne moreta biti vzeta! Lahko me obtožuješ, lahko me kličeš po katerem koli imenu, ki ga naješ v knjigi, lahko me zatiraš, lahko mi vzameš karkoli imam, da je kadar koli bilo dano v posest, a jaz ne morem biti uničen.«

Dokler vidim Jezus, ga bom gledal s svojimi očmi srca. Razumem, da imam skupnost z njim, kot sta dva postala eno. Dokler jaz to vidim z očmi svojega srca (ne mislim le s svojim umom, ampak z očmi srca), potem je tu mir in notranja moč, polnost, ki pravi: »Kristus je moje vse v vsem. On ne le da vsak duhovni blagoslov, on je vsak duhovni blagoslov. In jaz imam vsak duhovni blagoslov, zato ker imam njega.« Ne gre za to, kaj on lahko naredi zame; gre za to, kar on je: »Jaz sem, kdor sem.« On je vse. Vse, kar bom kdaj rabil. Vse, kar kdaj bom. Vse je v njem in je moje, da sprejemem. In to sprejemem po veri.

»Kar se tiče tvojega vida,« je bilo rečeno Abrahamu, »v katero koli smer pogledaš, daleč kot tvoje oko seže, to je tvoja zemlja.« In isto stvar ti jaz pravim zdaj. Daleč kot tvoje oko vidi, kar Jezusa je, to je tvoja zemlja. Daleč, kot si voljan pogledati, to je tvoja zemlja. Če boš pogledal proč od svojega popka in proč od svojih vezalk in dvignil svojo brado proč od prsi in boš pogledal proti obzorju, potem v katero koli smer boš videl Jezusov karakter, to je tvoja zemlja. In oče jo je željan dati komur koli, ki ima vero. Njegove oči gredo naprej in nazaj po zemlji in gledajo za nekom, ki ima vero, ko pride Jezus nazaj.

Ne mislim talenta. In niti ne mislim obveze. Ne mislim svetosti. Ne mislim ure molitve. Mislim verovati, da je to, kar je Jezus rekel, resnica, in zavračati, da bi te kdo ali kaj koli odvrnilo od tega. Tako da te tudi tvoje lastne napake ne bodo prepričale drugače.

»No, kaj pa to in kaj pa tisto?«

»Ha. Ne bom sprejel tega. Jezus ni lažnivec. 'Bog je resničen, vsak človek pa lažniv.' Njegove obljube so 'Ja in amen.' Jezus je 'Ja' in jaz na to dodam svoj amen. Naj bo tako!«

Jezus je izpolnil obljube, zakon in preroke. Vsak dober in popoln dar je v Jezusu. Samo Bog je dober! Jezus iz Nazareta, božji sin, človekov sin, čudoviti svetovalec, mogočni Bog, večni oče, otrok, ki je bil rojen in nam je bil dan, Imanuel, Bog z nami, Bog v nas, to je vsak očetov odgovor za vsako potrebo. In je naše, da to imamo, da sprejmemo po veri, ne glede na to, kaj vidimo, kaj mislimo, da vidimo, ko pogledamo v ogledalo. Vemo, da on je, kdor pravi, da je. In po veri imamo vse, kar on je.

Postajati podoben temu, kdor Jezus je, je naša usoda. To je to, kdor mi postajamo. To ni le to, kdor mi lahko postanemo. To je to, kdor mi postajamo, po milosti in slavi Boga, po moči Svetega Duha, ki je dvignila Jezusa od mrtvih. To je to, kdor mi postajamo.

Nikoli ne pojdi proč od tega! Ne dovoli, da ti kdor koli ukrade tvojo krono!

Zaklju na molitev

Gospod Jezus, ti si mogočni krstnik. In mi nočemo nič drugega, kot pa, da ti napolniš naša življenja in naša srca. Vemo, da ni nič drugo vzdržljivo. Vse ostalo se bo podrlo pod težo tega sveta, pod skušnjavami in pod pritiskom sovražnikov evangelija. Mi vemo, da se bo vse ostalo razen tebe zrušilo. In tako mi hočemo graditi na tebi! Tam ni druge skale. Tam ni druge trdnjave. Ni drugega upanja. Ni druge poti.

Ti si naš princ, naš kralj in naš ljubimec. Ti si naša resnica in ne potrebujemo druge resnice kot pa tebe. Gospod Jezus, ti si naš Kralj. Povzdvigujemo te kot visokega duhovnika nad nami vsemi, kot apostola, kot našega gospodarja, kot učitelja, prijatelja in našega brata. Povzdvigujemo te, Gospod Jezus. Ljubimo te. Hvala, da si prišel k nam.

Molimo, da boš odprl naše oči na široko, kot je le mogoče, za vse, kar si načrtoval še pred časom, še preden je bilo stvarstvo ustvarjeno, preden si spregovoril v prazno temo in kaos in rekel: »Naj bo luč!« Naša molitev je, da bi dovolil vsem, ki imajo čisto srce, dobro vest in preprosto vero, da ti sledijo. Da vidijo stvari, ki jim stojijo na poti in da dvignejo svoje roke k tebi in te zagrabijo kot naš brat in prednik Jakob, Izrael, in te ne spustijo, dokler jim ne prineseš polnega blagoslova, ki si ga vedno nameraval dati vsakemu bitju.

Bog, naj tam ne bo nobenega drugega stropa kot pa le naša voljnost, da ti verujemo. Amen.

Z agape in molivijo za tvoje življenje v Jezusu,

Mike Peters